

KANDESTØBEREN

OKTOBER 2013

23. ÅRGANG NR. 2

TEMA **TABU**

REDAKTIONELT

Redaktører Sophie Ødgaard Nielsen
Charlotte van Doorn Bernhard

Administrator Evelien Westert

Fællesredaktion Carsten Jensen
Henrik Friis Bach
Kim Sass Mikkelsen
Jakob Tolstrup
Anders Kaack
Charlotte Brandsborg

Adresse Institut for Statskundskab
Aarhus Universitet
Bartholins Allé 7
8000 Aarhus C

Kontor Bygning 1332, lokale 020

E-mail kanden@ps.au.dk

Hjemmeside www.ps.au.dk/kanden

Oplag 900 stk.

Redaktion Esben Højmark // Anne Vium //
Mads Buhl // Pernille Grønning
// Søren Riis // Line Gullach //
Maja Meldgaard // Anne-Mette
Bonde // Otto Friis Uhrbrand //
Anders Kaack // Mark Arve //
Frederik Lassere // Christine
Secher // Marianne Jensen //
Nina Hjort // Camilla Søholm //
Gine Maltha

Forsidefoto Charlotte van Doorn Bernhard

LEDER

TABU // I et frit og demokratisk samfund som Danmark, har vi vænnet os til – eller måske overbevist os selv om – at vi kan tale med hinanden om stort set alt. Men vi kender alle til situationer, hvor vi undviger at tale om de emner, der går helt tæt på, og som måske gør ondt. Det danske samfund er ikke undtaget – en lang række emner er forsat tabubelagte og fortiet. Denne berøringsangst er et stort problem, da det bidrager til at skabe endnu større afstand mellem mennesker.

I dagligdagssprog har tabu karakter af 'det, vi ikke taler om' – det være sig emner om incest, alkoholisme, sexliv, hustruvold, sygdom, død, ensomhed og racisme. Vi mener, afvigelsen i høj grad bunder i en misforståelse af, at vi respekterer hensynet til andre menneskers intimsfære, når vi tier. Men emnerne er ofte behæftet med alvorlige problematikker, som må adresseres, ikke forties.

Denne usagte aftale om falsk høflighed er i høj grad normbaseret og historisk bestemt. Det tager derfor tid, før vi som samfund vil kunne fralægge os denne berøringsangst. Men det er nødvendigt, hvis vi ønsker at udviske nogle af de skel, som også findes i det danske samfund i dag.

Med tabu som månedens tema åbner vi døren for nogle af de emner, som normalt fejles under gulvtæppet. Temaartiklerne rummer problemstillinger som er grundet i instituttets dagligdag, hvilket måske opleves som grænseoverskridende. Hensigten bag er først og fremmest at åbne op for en aflåst skuffe og trække debatter frem i lyset, som kalder på det. Men tabu omgiver os, hvorfor vi også ser ud ad - mod tabu skabt i det danske såvel som det internationale samfund.

Vi tror, at tabuer i høj grad opstår på grund af uvidenhed, hvilket månedens artikler tilstræber at mindske. Vi håber, I får mod på at åbne denne dør og bryde tabuet.

God læselyst,
Redaktørerne

EVELIEN WESTERT

GINE MALTHA

FREDERIK LASSEIRE

ANNE VIUM

ANNE-METTE BONDE

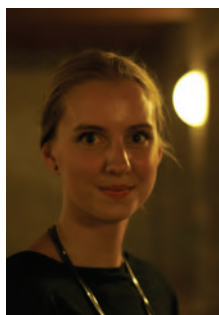
MARK ARVE

LINE GULLACH

ESBEN HØJMARK

CAMILLA SØHOLM

OTTO UHRBRAND

NINA HJORT

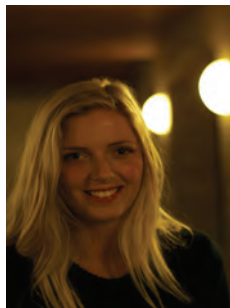
SØREN RIIS

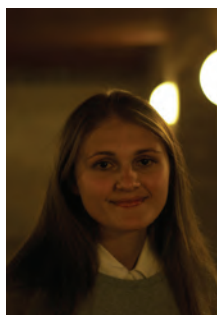
MARIANNE JENSEN

MAJA MELDGAARD

PERNILLE GRØNNING

CHRISTINE SECHER

ANDERS KAACK

// AKTUELT

- 6 Nyt kandidatfag kombinerer teori med praksis
- 8 Kvalitet i uddannelse
- 10 Faglig Dag 2013

// TEMA : TABU

- 12 Menneskerettigheder? Det er vist en by i Rusland
- 14 Tro(en) på Statskundskab
- 16 Tror du på tyngdekraften?
- 18 Det danske tabubelagte racismebegreb
- 29 Fra Idealist til Realist?
- 20 Psykiske syge lider under tabu
- 22 Det er ikke en ret at blive tutor

// INDBLIK

- 28 Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter
- 30 Øremærket barsel - en game changer?
- 32 Fornemt besøg fra NATO
- 34 Code of - hvad for noget?

// KLUMME

- 36 Det var et nemt valg
- 38 Praktik i Bruxelles
- 39 How to Choose a Good Conference?
- 40 BrevKanden

// KULTUR

- 42 SkyrIS - et let alternativ
- 44 Tilbud forener traditionel mad med moderne behov
- 45 Start dagen med morgenmad i byen
- 46 Polarlitik
- 48 Forskerkort vol. II
- 50 Publikationer

EU Day

Leder du efter et udfordrende arbejde i et dynamisk miljø med internationalt fokus?

Kom og mød:

- ★ **Birgitte Møller**, Specialkonsulent i Udenrigsministeriet
- ★ **Rasmus Riis**, Alumne der arbejder i EU
- ★ **Simona Ion Badulescu**, tidligere praktikant i EU

10. oktober 2013 15:30 - 17:00

Store juridisk auditorium

CompanyDATING

- Alle jobs

Skab netværk - mød potentielle arbejdsgivere

10. oktober

17:30 - 19:30

Fuglesangs Allé 26 - S bygningen

A day with...

EU Careers 2. oktober

Arla Foods 9. oktober

BECH-BRUUN Bech-Bruun 30. oktober

Læs mere og tilmeld dig på
careerevents.au.dk

HUSK

Alle events som afholdes af AU Career er GRATIS og for alle studerende på BSS

A day with foregår på
Bartholins Allé, Bygning 1350 - 114
kl. 10.00-13.00

AARHUS
UNIVERSITET
BUSINESS AND SOCIAL SCIENCES

AU Career Business
and Social Sciences

Nyt kandidatseminar kombinerer teori og praksis

AF: ANNE VIUM // anneviurnielsen@gmail.com

Det nye fag Politologisk caseanalyse har vundet indpas på instituttets studieordning. Faget kombinerer et teoretisk forløb med et praktikforløb. Først opbygger de studerende et teoretisk fundament for en case, og så tager de to og to ud i en udvalgt organisation og undersøger organisationens problemstilling.

FØRST TEORI – SÅ PRAKSIS

Faget Politologisk caseanalyse er et seminar, der kobler teori og praksis i ét og samme fag. Faget er opbygget således, at den studerende først undervises i 8 uger á 4 timer om ugen, og derefter gennemfører 250 timers arbejde i en organisation over 7 uger. Slutteligt skal den studerende skrive en længere opgave og til en mundtlig eksamen. Fagets opbygning skiller sig således ud fra de resterende kandidatfag på IFSK.

Den første del af seminaret er en teoretisk gennemgang af de forskellige cases. På den baggrund skal de studerende designe den undersøgelse, som skal laves under praktikopholdet og analyseres efterfølgende. Denne undersøgelse skal munde ud i en stor opgave, som skal forsvares til en mundtlig eksamen. Den ene halvdel af pensum gennemgås i undervisningen, og den anden halvdel skal de studerende selv finde. Hidtil har praktikopholdene

foregået i Aarhus Kommune, men der vil eventuelt blive mulighed for at arbejde i andre organisationer fremover. Under forløbet bliver de studerende to og to delt ud på forskellige magistrater. Da faget Politologisk caseanalyse har fået gode evalueringer fra både studerende og praktikværter, er faget på vej til at blive en fast del af studieordningen. Ved at gøre faget Politologisk caseanalyse til et permanent fag, er det muligt både at gennemføre dette fag og et 20 ECTS praktikforløb.

"MAN KOMMER HELT TÆT PÅ VIRKELIGHEDEN"

Lisbeth Halmø Nørholm og Jakob Majlund Holm har begge taget faget Politologisk caseanalyse og var sammen på praktikophold i Pædagogik og Integration i Magistraten for Børn og Unge. De to studerende har mange rosende ord at sige om det nye fag: "På faget blandes teori og praksis ved, at der tages udgangspunkt i de konkrete cases, og ud fra dette designs der en undersøgelse. Noget som – synes jeg – har manglet på kandidaten på statskundskab", siger Lisbeth. Selve praktikopholdet var for de to studerende en meget positiv oplevelse. Lisbeth påpeger også, at det intensive arbejde med en case har skærpet hendes analytiske kompetencer. "Samtidig har jeg fået værdifulde erfaringer

med, hvordan man som statskundska-ber arbejder ude i kommunerne, hvordan de to verdener ikke altid snakker sammen, og hvordan man generer ny viden ude i kommunerne", siger hun. De cases, der uddeles på faget, er nogle, der kommer fra kommunen selv. Dermed er der et reelt behov for at få undersøgt problemstillingen. De to studerende oplevede en høj grad af engagement og støtte i den pågældende afdeling, fordi den undersøgte case var noget, medarbejderne virkelig var interesserede i og noget, de mente at kunne bruge fremadrettet. "Vi sad i en super afdeling, hvor vi blev modtaget med åbne arme. Alle var søde og interesserede, og de fik os til at føle, at vi bidrog med vigtig viden i deres afdeling. Det var fedt!", siger Lisbeth Halmø Nørholm.

Både Lisbeth og Jakob vurderer det som en fordel, at man tager sammen ud i praktik. "Det er en stor hjælp i mange aspekter af opgaveprocessen, men også i forhold til at finde sig til rette på det nye praktiksted, hvor man skal lære mange nye mennesker og rutiner at kende", siger Jakob. De to studerende er enige om, at faget har givet en virkelighedsnær indsigt i, hvordan statskundska-ber arbejder. "Hvis man har glemt eller aldrig rigtig har fundet ud af, hvad

Et nyt tiltag på instituttet åbner op for en brobygning mellem det akademiske og det praktiske aspekt af kandidatuddannelsen. Et vellykket pilotprojekt har båret frugt, og faget er nu på vej til at blive en fast del af studieordningen.

det lige er, statskundskabere laver efter studiet, eller hvis man savner koblingen mellem teori og praksis, så kan seminaret helt klart anbefales”, siger Lisbeth. Jakob tilføjer: ”Det har været virkelig spændende at anvende nogle af de teoretiske perspektiver fra offentlig forvaltning i den virkelige verden og på den måde tilegne sig viden, som både er relevant på universitet, men som også kan bruges i kommunen efterfølgende”.

TIDSMÆSSIGE OG FAGLIGE UDFORDRINGER

Lisbeth påpeger dog, at faget kræver en del tid: *”Jeg måtte selv erfare, at jeg ikke kunne kombinere faget med mit studiejob, som jeg var nødt til at sige op, hvilket selvfølgelig var lidt ærgerligt”.* Lisbeth vurderede både den første teoretiske del og den anden praktiske del af seminaret som meget travl. Ud over at seminaret er tidsmæssigt presset, så kan koblingen mellem teori og praksis i sig selv skabe et vis pres. *”Øvelsen i at bygge bro mellem teori og praksis er samtidig den mest udfordrende del af faget, fordi det ikke altid er lige til at finde et fokus, som tilgodeser begge dele”,* siger Jakob. De mange kampe og udfordringer er dog ikke helt forgæves, vurderer han: *”Uanset om det lykkes eller ej, giver øvelsen et rigtig godt indblik i, hvilke aspekter af ens scient.pol.-*

uddannelse, der er relevante i praksis, når man er færdiguddannet”.

UNIK MULIGHED FOR AT AFRØVE SINE KOMPETENCER

Med den omtalte seminarform får den studerende mulighed for at opbygge en række analytiske kompetencer og derefter at afprøve dem på en specifik case. På faget får man erfaring med at indgå i planlægning og gennemførelse af analysen i den konkrete organisatoriske sammenhæng, og man får erfaringer med hverdagen i organisationen. *”Til sammenligning med almindelige praktikforløb er der meget mere backup, og de studerende bliver klædt utroligt godt på til den opgave, de skal ud og varetage”,* siger studieleder på IFSK Gitte Sommer Harrits. Dette skyldes, at de studerende på den første del af seminaret får en række faglige værktøjer og teori, som kan benyttes både under praktikopholdet og til selve analysen, som seminaret skal munde ud i. *”De studerende får en faglig viden og metodiske kompetencer ligesom ved et almindeligt seminar – men derudover får de den kompetence at vide, hvordan teoretiske og metodiske betragtninger kan anvendes pragmatisk i praksis, og hvilke metodiske og analytiske udfordringer der kan opstå”.* Studielederen på IFSK understreger, at netop dette fag

giver en helt unik mulighed for at bruge sin viden aktivt i den virkelige verden.

Der er altså bred enighed om, at man med dette fag får lov til at benytte sine faglige kompetencer i praksis, og at man på den måde kommer helt tæt på virkeligheden. Samtidig er man på faget Politologisk caseanalyse med til at bidrage til den pågældende organisations problemløsning. Faget er på mange måder med til at lære de studerende, hvad der venter på den anden side af studiet.

Kvalitet i uddannelse

Studienævnet sætter i denne måned fokus på kvalitetssikring af uddannelserne i Statskundskab og Samfundsfag, som står helt centralt i Studienævnets arbejde.

AF: GITTE SOMMER HARRITS // gitte@ps.au.dk OG SARAH JUNGE // 20106737@post.au.dk

"Kvalitet" fylder meget i diskussioner om den offentlige sektor, og mange gange får man fornemmelsen af et "buzz-ord", der næsten automatisk fremkalder en let kvalme, måske fordi diskussionerne om kvalitet kan fylde mere end indsatsen for rent faktisk at skabe kvalitet. Men selvom begrebet om kvalitet er ved at være slidt, så er det vigtigt! Ikke mindst i uddannelsessystemet.

Derfor er kvalitetssikring af uddannelserne i Statskundskab og Samfundsfag også noget, der fylder meget i studienævnets arbejde. Det har det altid gjort, for det har altid været sådan, at når studerende eller undervisere har påpeget konkrete problemer (eksempelvis gennem undervisningsevalueringerne), så er det blevet diskuteret i studienævnet, og ofte har det ført til hurtige ændringer til noget bedre. Sådan skulle det også gerne blive ved med at være. For kvalitet skabes kun, hvis vi hele tiden er omhyggelige med at opspore og løse de problemer, der altid kan opstå, og samtidig hele tiden tænker grundigt over, om vi kan indrette undervisningen på en mere fornuftig måde.

KVALITETSSIKRING

Men arbejdet med kvalitet vil i de kommende år også blive sat i system. Alle uddannelsesinstitutioner skal nemlig gennemgå en såkaldt Institutionsakkreditering. Det betyder, at det nu er uddannelsesinstitutionerne, der skal godkendes (akkrediteres), og ikke de enkelte uddannelser, som det tidligere har været tilfældet. Dette kan forhåbentlig medføre et mindre bureaukratisk system,

men det stiller også nogle krav til den måde, vi indretter vores uddannelse på. Blandt andet betyder det, at alle uddannelsesinstitutioner skal have et solidt kvalitetssikringssystem.

I Studienævnet for Statskundskab og Samfundsfag vil vi arbejde for et kvalitetssikringssystem, der bliver u-bureaukratisk og sikrer en effektiv kommunikation og behandling af problemer. Det vigtige er ikke systemet – det er løsningen af problemerne. Vi forestiller os et system, hvor studienævnet hvert semester tager stilling til, om der er grund til handling eller ændringer på baggrund af: undervisningsevalueringer (sådan er det også i dag), karakterfordelingerne for alle fag (sådan er det også i dag) og oversigt over frafald og studietidsforlængelse.

Men samtidig vil vi gerne bevare den fortløbende og uformelle dialog mellem undervisere og studerende, som vi altid har haft i studienævnet og på instituttet. Vi tror nemlig på, at det faktisk er her, vi får den bedste kontakt til, hvad der foregår, og her vi sammen kan få de gode ideer, som gør uddannelsen endnu bedre. Derfor vil det også i fremtiden være sådan, at studienævnets døre står åben for alle studerende, der har noget, de gerne vil have diskuteret.

EKSAMEN OG EKSAMENSSNYD

Til slut skal der lyde en opfordring til alle studerende om at tænke sig godt om ved eksamen, så der ikke opstår problemer med eksamenssnyd. Eksamenssnyd er nemlig ikke kun, når man tager noter med til en eksamen uden

hjælpemidler, eller når man skriver en hel opgave af fra en studiekammerat eller fra nettet.

Der er også tale om eksamenssnyd, hvis man kommer til at skrive nogle passager i en opgave, der ligger meget tæt op ad bog eller en artikel, og man så glemmer at angive kilden. Det kan foreksempel ske, hvis man ikke sidder med bogen eller artiklen ved siden af sig, men med de noter man har taget fra bogen. Og der er tale om eksamenssnyd, hvis to studerende taler så meget sammen om deres individuelle 7-dages-eksamensopgave (fx sociologi og IP), at deres opgaver rummer de samme analyser og pointer. Også selvom de ikke skriver den samme tekst!

Konsekvenserne af eksamenssnyd er alvorlige, fx at man får slettet sin eksamen eller alle eksaminer i det pågældende semester. Det er derfor en god ide at sætte sig grundigt ind i reglerne for eksamenssnyd, blandt andet ved at læse Aarhus Universitets pjece om emnet. Den kan man finde her: <http://studierende.au.dk/studievejledning/proever/eksamenssnyd/>

THE INVISIBLE HOOK

The Hidden Economics of Pirates

PETER T. LEESON

PB & PRÆSENTER MÅNEDENS BOG

Politologisk Bogformidling
Institut for Statskundskab
Århus Universitet
8000 Århus C

100.- kr

Bliv klogere på de makroøkonomiske effekter,
i selskab med en humoristisk bog om pirater.

Anbefalet af vores egen

Christian Bjørnskov

Kom i PB og køb månedens bog og kom
nærmere på 12-tallet i Makro og få en kop
kaffe med på vejen.

Åbent Mandag - Fredag 12.00 til 13.00

Faglig Dag 2013

Igen i år præsenterede PF og StatsRådet et spændende program for instituttets årlige Faglig Dag arrangement. Denne gang blev blikket rettet ind ad med overskriften ”Danske Strømninger – Kvaliteter, Muligheder og Udfordringer” og dagen bragte bestemt også både kvaliteter og store udfordringer med sig. Der gives op til seks kander.

AF: MARIANNE JENSEN, OTTO UHRBRAND, SOPHIE UDGAARD, NINA HJORT OG CHARLOTTE BERNHARD

MORGENTALEN

Faglig Dag 2013 blev sat i gang med noget så atypisk dansk som spirende optimisme. Forfatter Tor Nørretranders tog tilhørerne med på en tur op gennem nyere danmarkshistorie og et kig på, hvad der har givet os den velfærdsstat, vi har i dag. Med et, noget nær, jubeloptimistisk syn på fremtiden, en teori om at økonomerne ikke har fået øjnene op for den virkelige verden, og tips til hvordan man scorer damer og frelser verden på samme tid, gav Tor Nørretranders lytterne stof til eftertanke. Kritisk sans var der ikke så meget af, god energi var der til gengæld masser af.

KULTURELT // DET LYKKELIGSTE LAND?

Dagens første oplæg i det kulturelle spor bød på masser af publikumsinddragelse og god dialog. Meik Wiking indtog et næsten fyldt Merete Barker auditorium, hvilket allerede må give et par 'Kander' taget i betragtning af, at Villy Søvndal var på scenen i samme tidsrum. Det bliver dog ikke svært at give flere Kander for resten af Wikings præstation, da han formåede at levere et spændende og velstruktureret oplæg, som hele tiden havde pulsen på publikum. Spørgsmål som Hvad har lykkelige personer til fælles? Hvorfor bliver vi ikke lykkeligere ved at blive rigere? Og Hvorfor er vi så lykkelige i Danmark? var bare nogle af de spørgsmål, som blev diskuteret under lykkeforskerens oplæg. Alt i alt var det en fornøjelse at deltage i en session med nytænkning og plads til undren men mest af alt med plads til nærvær.

KULTURELT // NYE DIFFERENTIERINGSMØNSTRER

A1 var fyldt godt op ved begyndelsen af det andet kulturelle oplæg. Desværre begyndte mængden af studerende hurtigt at tynde ud, da Jakob Skjøtt-Larsen ikke leverede andet end pensumgentagelser og uinspirerende powerpointslides de første femogfyrre minutter. Efter en pause hvor de tilbageværende tilskuer fik fyldt depoterne op med kaffe og kage, kom vi noget bedre fra start. Lars Andersen overtog styringen med høj stemmeføring og mere liv på scenen. Dét som dog ender med at trække oplægget op på tre Kander, var den afsluttende åbne debat. Da publikum fik lov til at komme i spil blev der åbnet op for mere spændende vinkler og det var tydeligt at se, at det bestemt ikke var interessen for emnet, som manglede. Ja, selv Rune Stubager var kommet ned fra det høje for at deltage i debatten.

ØKONOMISK // HVAD KAN DANMARK?

Det første oplæg i den økonomiske blok satte fokus på, hvad Danmark kan og hvad vores fremtid er. Ifølge Marianne Levisen, forskningschef og fremtidsforsker ved Center for Fremtidsforskning, er danskerne gode til at bruge penge. Vi har en homogen middelklasse, men accepterer i højere grad mangfoldighed. Vi er enige om, at uddannelse og sundhed skal være for alle, og så er vi utrolig pragmatiske. Fremtiden for os studerende ser lidt mindre idyllisk ud. Vi skal specialisere os, men vi skal også vide, at mange års erfaring ikke nødvendigvis er bedre end ét års erfaring og for øvrigt skal vi også helst kunne syv sprog, hvis vi vil kunne konkurrere med udlandet! Alt i alt et spændende foredrag, der i den grad satte tanker i gang.

DEBATTEN

Forventningerne var høje til dagens afslutning, der som noget nyt mundede ud i en fælles debat om det danske demokrati anno 2013. Potentialet var stort med et bredt panel samt Oliver Kløvedal Reich, medlem af chefredaktionen på RÆSON, som ordstyrer. Desværre var det tydeligt fra start, at panelet talte forbi hinanden, hvilket bidrog til en akavet stemning. Det betød, at debatten mest af alt forblev en diskussion om, hvorvidt debattens udgangspunktet var kommunalvalg eller folketingsvalg. De konkrete svar på, hvordan demokratiet som styreform bedst løser økonomiske og miljømæssige udfordringer, stod derfor til slut hen som en henkastet bemærkning. Efter halvanden time var de studerende stadig ikke kommet til orde og måtte i udgangspunktet tage til takke med 10 minutters spørgetid. En fejl fra ordstyrers side, som udløste utilfredshed hos de tilhørende studerende. Et yderst relevant emne, som desværre blev overskygget af, at de ældre belærte de unge.

POLITISK // STRATEGISKE TANKER

Første indspark i det politiske spor blev leveret af prominente navne som Anders Wivel og Villy Søvndal. Folk trampede da også med hurtige skridt mod Vandrehallen, det øjeblik morgenmaden var indtaget, hvilket resulterede i en spækket hal og mangel på kaffe. Første del tog form af en forelæsning om aktivisme i dansk udenrigspolitik, som desværre blev forstyrret af problemer med lyden og Wivels utallige 'øh'er'. Søvndal derimod overraskede positivt ved at tale mere lige ud ad posen, end ministre ellers er kendt for. Vi blev i hvert fald klogere på, at 'Danmark ikke skal se på, mens verden udvikler sig til et slagtehus', som blev nævnt i forbindelse med Danmarks rolle i forhold til Syrien. Alt i alt et informativt oplæg, som imidlertid aldrig udviklede sig til den debat, vi ventede på, da begge oplægsholdere var positive i forhold til Danmarks udenrigspolitiske rolle.

POLITISK // ET TEKNOKRATISK DANMARK?

Foredraget "Et teknokratisk Danmark?" blev holdt af Jørgen Grønnegård Christensen (professor ved IFSK) og Jørgen Rosted (forhenværende departementschef). Fagforeningspolitikker Ingrid Stage havde desværre meldt afbud, men dette ændrede dog ikke ved, at vi som tilhørere blev vidner til et yderst spændende foredrag. Der blev holdt oplæg af de to herrer af to omgange omkring teknokratiet i Danmark. Det var tydeligt at se, at selvom der var generel enighed, så er der stadigvæk en forskel på en professors og en højtstående embedsmands syn på centraladministrationen. I mellem og efter de to runder blev der lagt op til debat, hvor der blev stillet spørgsmål fra salen. Alt i alt blev vi klogere på teknokratiets udvikling og oplægsholdernes visioner for fremtiden.

Menneskerettigheder?

Det er vist en by i Rusland

Med Putin i front nærmer Rusland sig en status, der kan betegnes som den vestlige verdens værste mareridt. Er der berøringsangst at spore i international politik over for den retning, som russerne har begivet sig ud på?

AF: MARK ARVE // markarve1@hotmail.com

Det russiske 'demokrati' har efterhånden fået sig nogle alvorlige ridser i lakken. Stormen efter Pussy Riot havde knap nok lagt sig, før Vladimir Putin den 30. juni underskrev en yderst kontroversiel lov. Loven forbyder blandt andet russiske homoseksuelle par at adoptere og sætter således yderligere pres på minoritetsgrupper i Rusland. Lovvedtagelsen har naturligvis vakt harme i det internationale samfund, hvor både politikere samt bøsser og lesbiske, i blandt andet Danmark, tager stærk afstand fra loven, der strider imod vores forståelse af menneskerettigheder. Utilfredsheden kom blandt andet til udtryk i København, hvor op imod 10.000 demonstrerede imod den nye lov, for at vise deres sympati for homoseksuelle i Rusland.

BEKYMRENDE UDVIKLING

Med vedtagelsen af loven imod homoseksuelle har Putin for alvor strammet grebet om oppositionen i Rusland. Ikke alene homoseksuelle står for skud, det gør også oppositionen i sin heldhed. Kritikere af Putins styre får for alvor kærligheden at føle, sommetider endda med døden til følge. Dette gælder blandt andet den russiske skatteadvokat, Sergej Magnitskij, der for fem år siden var tæt på at opklare en sag om hvidvaskning af penge, hvor russiske politio- og skattefolk blev mistænkt for at have snydt statskassen for 1,3 milliarder kroner – efterfølgende blev han smidt i fængsel, hvor han blev mishandlet og efterfølgende døde af sine kvæstelser.

Magnitskijs tilfælde er langt fra enestående. Tværtimod. Putin-kritiske journalister lever i det hele taget et farligt liv i Rusland, hvor presse- og ikke mindst ytringsfriheden har lidt alvorlige knæk. Men sådan har det ikke altid været: "Indtil for nylig har det været sådan, at internettet i Rusland har været fuldstændig frit, helt uden censur, og det er jo en helt anden situation end i Kina. Der er stadigvæk højere til loftet i Rusland", fortæller Lektor på Århus Universitet, Mette Skak. Hun tilføjer, at Rusland nærmer sig det, man kan betegne som "Orientalisk despoti". Et udtryk der før er blevet brugt om asiatiske regimer, hvor magten tilhører en – ofte – tyrannisk leder.

BERØRINGSANGST I EU?

Alvoren er så småt gået op for de europæiske politikere, men et kompliceret forhold til den russiske stormagt gør handlingsmulighederne få. Og spørgsmålet er nok snarere, om de europæiske politikere lider af en form for berøringsangst i forhold til EU-samarbejdet. Man forsøger i de europæiske lande ikke at virke handlingslammet overfor Rusland. Men man er samtidig udmærket klar over, at der er både politiske og økonomiske interesser på spil, hvis man har i sinde at sanktionere Rusland på den ene eller anden måde. For det første er der et afhængighedsforhold mellem netop Rusland på den ene side, og de resterende europæiske lande på den anden. Rusland råder over store mængder gas, som mange vesteuropæiske lande er afhængige af, herunder Polen, Tyskland, Frankrig og Italien. Desuden udgør Rusland en vigtig handelspartner for mange lande i Vest-europa. Dermed ikke sagt, at EU ikke er villig til sætte Rusland i 'skamme-krogen', for Rusland er vitterlig ved opnå en status som 'klassens bølge' i EU, hvor man bestemt ikke er tilfreds med den førte russiske politik. Især tyske og hollandske diplomater taler med store bogstaver overfor Rusland i øjeblikket, hvor man insisterer på, at Magnitskijs skæbne ikke må gå i glemmebogen.

EN AMERIKANSK LØSNING

Men hvad kan de vesteuropæiske lande rent faktisk stille op overfor Rusland? En umiddelbar mulighed vil være at boykotte den forstående Vinter-Olympiade i Sochi, for derved at give Rusland svar på tiltale. Men denne løsning vil ifølge Mette Skak være med til at forværre de homoseksuelles rettigheder i Rusland: "Folk fra det homoseksuelle miljø i Rusland siger, at en boykot bare vil gøre tingene endnu værre for dem, hvis olympiaden i Rusland boykottes på den baggrund, at russerne er homofobiske". En boykot vil således give russerne endnu en grund til at forfølge det homoseksuelle mindretal. Samtidig understreger Mette Skak også, at man ikke må vende den anden kind til i forhold til de urimeligheder, som Rusland foretager sig, men at man i stedet bør gennemtænke det kloge modtræk.

Et eksempel herpå kunne være den fremgangsmåde som USA har valgt, hvor man forsøger at ekskludere Rusland fra det vestlige fællesskab. I august måned aflyste den amerikanske præsident, Barack Obama, sit ellers planlagte statsmøde med Vladimir Putin og tog i stedet til Sverige. Som reaktion på sagen med statsadvokaten Magnitskij, har USA valgt at blackliste de parter, som var involveret i skattesagen og dermed give dem indrejseforbud – også til deres børn og børnebørn, hvilket er ensbetydende med, at de må vinke farvel til uddannelser på prestigefyldte amerikanske universiteter.

DET SANDE TABU?

Der findes dog visse ting, som man i Rusland forsøger ikke at snakke alt for højt om, og det er måske i virkeligheden her, at det virkelige tabu i forhold til Rusland ligger begravet. For selvom det lader til, at Putin ikke går op i, hvad den vestlige verden tænker om ham og hans fortolkning af menneskerettighederne, er der en ting ved det europæiske fællesskab, som han for alt i verden ikke vil være foruden: Europarådet. Det forholder sig nemlig sådan, at Rusland er medlem af Europarådet, hvilket kræver,

at bestemte kriterier skal være opfyldte – heriblandt at menneskerettighederne er overholdte.

Hvad der i virkeligheden er meget mere interessant, er, at Europarådet har pålagt Rusland at afskaffe dødsstraffen. Således har man ikke haft en eneste henrettelse i Rusland siden 1996. Officielt. Og sådan som tingene har udviklet sig for Putins styre det seneste stykke tid, er det ikke svært at forestille sig, at Rusland går med planer om at trække sig fra Europarådet, for i stedet at udvikle sig i en endnu mere reaktionær retning end hidtil set. Men det forholder sig faktisk stik modsat. For hvad de færreste ved, er, at Europarådets bestemmelser er den russiske elites sikkerhedsnet: "Du får dem ikke til at sige, at Europarådet er alle tiders internationale organisation. Det er noget de forbigår i tavshed," påpeger Mette Skak og tilføjer, at hvis ikke Europarådet sørger for, at der er en vis menneskelighed at spore i Ruslands politiske system, så er det slut med en russisk retsstat. I det tilfælde ville det ikke være udelukket, at Rusland kunne finde på at genindføre dødsstraffen eller lade en moderne Stalin komme til magten. Det er hverken Putin eller den enkelte borger interesseret i.

I sidste ende er det altafgørende, at den vestlige verden ikke forholder sig passivt overfor Rusland og ser igennem fingre med, at især Putin-kritiske russere kan se deres rettigheder smuldre imellem fingrene. Vesten er nødt til at forsvare det russiske mindretals interesser for dermed at forhindre den urimelige undertrykkelse, som Putin er i færd med at igangsætte, understreger Mette Skak. Skæbner som Sergej Magnitskijs er desværre et ramrende eksempel på, hvor farligt det kan være at omgås sandheden i et land, hvor menneskerettigheder har tunge skyer hængende over sig.

Tro(en) på Statskundskab

Hvordan kombinerer man en tro på Gud med et metodisk studium som statskundskab? Giver Statskundskab plads til at tro på mere end Rawls og kausalitetskriterierne?

AF: SØREN RIIS ANDERSEN // rrisandersen@hotmail.com

Marlene Christensen er troende kristen og stud-erende på statskundskab. For hende betyder troen ikke, at hun ikke kan studere statskundskab, men det er dog heller ikke noget, som hun ligefrem skiltes med: *"Troen er meget personligt og få har lyst til at sige 'jeg er troende' på et studie som statskundskab"*. Marlene har oplevet, at der med troen følger fordomme, som desværre er med til at gøre religiøsitet til noget, man ikke nævner hvorfor det kan ende som et tabu. Reaktionen der kommer, når Marlene fortæller om sin tro til sine medstuderende er meget forskellig. Hun har både fået rigtig positive reaktioner, men har også oplevet, at folk stiller sig meget uforstående overfor hendes valg. Meget fordomsfulde er statskundskabere måske ikke, men der findes alligevel en vis skepsis overfor troende, som virker til, at være svær at slippe.

Den metodebevidsthed og videnskabelighed der findes på statskundskab, gør det heller ikke lettere at være troende. Fra begyndelsen klargøres det, at når vi forlader institutionen, som statskundskab er, så vil vores tankegang være anderledes, end den var, da vi begyndte. Vi tænker kausalt, vi tænker i kasser og pile. Denne bestemte tankegang, er måske også det, som opretholder disse fordomme om troende, som Marlene

oplever i hendes hverdag på studiet.

Med vores fire kausalitetskriterier i hånden er vi klar til at vurdere enhver sammenhæng videnskabeligt. Videnskabsteori giver os Poppers falsifikationsteori, og i politisk teori forsøger vi at finde frem til det retfærdige samfund, som netop ikke er bestemt af noget guddommeligt. Vi skal finde empirisk belæg for vores påstande, og når der bedrives forskning på instituttet, er det metodiske altid på plads. Men for Marlene er teorierne, som stiller sig op imod det guddommelige, ikke et problem. Hun forklarer: *"For mig er de kun teorier, jeg tager dem ikke med mig. Religion er måske mere en livsstil, hvor jeg accepterer, at jeg ikke kan bevise min tro"*. Dette er dog ikke ensbetydende med, at hun ikke kan deltage eller ikke tager diverse teorier op til revision, som en hvilken som helst ikke-troende studerende ville gøre. Hun prøver blot at adskille de to: *"troen er en del af privatlivet og studiet er en del af offentligheden. Jeg argumenterer ikke med udgangspunkt i troen, det kan jeg diskutere med andre"*, siger hun.

De fordomme der findes om troende sammensat med det faktum, at troen er et meget personligt anliggende gør, at Marlene undlader at sige noget, selv når

der bliver argumenteret med udgangspunkt i eksempelvis næstekærlighed. Hun undlader det af den simple årsag, at hun ikke har lyst til at blive skudt på, og ikke har lyst til den konfrontation det kan medføre. For Marlene medfører de fordomme, der findes om troende på statskundskab, en række konsekvenser: *"Jeg forgriber ofte konfrontationen ved bare at lade være sige, at jeg er troende, eller ved at sige, at jeg ikke vil snakke om det"*.

Så det tabu der kan svagt tegner sig om at være troende, bliver på den ene side opretholdt af de fordomme, som knytter sig hertil. Men også ønsket om ikke at blive sat i bås og dømt på forhånd af ens medstuderende gør, at eksempelvis en studerende som Marlene ikke fortæller alle og enhver om sin religiøsitet.

Så er et nyt semester i gang, og vi takker i PF for en rigtig god opstart med blandt andet en super fed RUS-fest!

Fredag d. 13. september var der Danmarks Største Fredagsbar, som med PF øjne blev en rigtig god dag, da vi vandt ølbowlturneringen - YES! Det var fedt at se og høre så mange statskundskabere, der heppede med, TAK! Vi kvitterer med nogle gratis bajere i den nærmeste fremtid.

Der udover afholdte vi fredag d. 20. september Faglig Dag sammen med Statsrådet, og vi er glade for den store opbakning, der var til arrangementet - også selvom det lå en fredag. Vi håber det lykkedes, at få sammensat et program, der afveg fra hverdagens gængse - og til tider meget teoretiske læsning - og som kunne vise, hvordan meget statskundskab praktiseres uden for de gule mure.

Socialt udvalg havde arrangeret en tur til hestevæddeløb søndag d. 29. Det var en rigtig hyggelig tur, og sjovt at prøve noget de fleste ikke har prøvet før.

Torsdag d. 3. oktober havde vi et arrangement i samarbejde med AU kommunikation og IP-NU, hvor Anders Fogh kom og holdte et intimt oplæg omkring det internationale samfunds aktivitet i Syrien, Libyen og Afghanistan. De 100 pladser røg hurtigt til dette arrangement, og det begrænsede antal skyldtes netop, at det skulle holdes i en intim sfære. Tak for god opbakning hertil også!

Hvis vi skal kigge lidt frem, så er studieturen til Seoul nu helt på plads, og vi sender deltagerne af sted til et spændende program i et meget anderledes land torsdag d. 10. oktober - rigtig god tur!

Den næste PF fest ligger fredag d. 25. oktober og har White Sensation tema, så vi opfordrer alle til at tage hvidt tøj på, så temaet bliver gennemført og festen bliver et brag!

I kan desuden sætte kryds i kalenderen til følgende arrangementer:

- 4/10 Lang fredagsbar med live musik
- 25/10 PF-fest med white sensation tema
- 1/11 J-dag (lang fredagsbar) - en fredagsbar du ikke vil gå glip af!
- 7/11 Fagligt arrangement - Syrien konflikten
- 22/11 PF-fest

Husk at der hver fredag også serveres dejlige, kolde fadøl i fredagsbaren i tidsrummet 14:30-19:00. Som noget nyt kan man nu også købe en kaffe-bailey til 15 kroner.

Kærligst jeres
PF - #Poliyologi

Tror du på tyngdekraften?

Klimadebatten skaber forvirring og ansvarsfralæggelse hos den enkelte, fordi området er behæftet med en uoverskuelig kompleksitet. Professor og klimaekspert, Katherine Richardson, forholder sig her til, hvorvidt denne udbredte afvigelse skyldes et tabu.

AF: CHARLOTTE VAN DOORN BERNHARD // charbernhard@gmail.com

Selvom klokken kun er halv ni på en grå mandag morgen og morgenkaffen knapt er indtaget er Katherine Richardson klar til at give sit besyv på spørgsmålet omkring klima som tabu.

EN SUBJEKTIV HOLDNING

Området er bredt og problematikkerne mange, hvorfor det kan virke svært at finde en begyndelse. Hun starter heldigvis meget pædagogisk med den helt overordnede problematik:

"Klima er på mange måder blevet en religion. Tror du på klimaforandringer, eller tror du ikke på det? Når det bliver en trobekendelse, er det, vi kommer ud i, at klima bliver et tabu", og forsætter "Vi ved alle, at religion er noget man undgår at diskutere i pænt selskab, fordi mange har så forskellige holdninger, og det er blevet meget det samme med klima. Desværre tror jeg, det bunder i den misforståelse, vi har ladet klima blive til. For klima er ikke en trossag, det er viden-skab. Hvor tit er det, du hører folk sige: 'Tror du på tyngdekraft'?"

Selvom klimaet kan blive et tabubelagt,

når det behandles som en trossag, har Katherine ofte oplevet, at folk gerne vil diskutere det. Derfor er det vigtigt for hende at pointere, at man ikke generelt kan tale om et klima-tabu, men mere at betegnelsen gør sig gældende, fordi mange mennesker opfatter klima som et religionsspørgsmål.

Diskussionen om hvad vi bør, og hvad vi kan gøre, bliver i dagligdagen altså vurderet ud fra, hvorvidt man er 'troende' eller ej. Lige præcis vores dagligdag er, ifølge Katherine, et svært område at tage fat på: *"Mange små initiativer i hverdagen, eksempelvis affaldssortering, ville gøre en rigtig stor forskel på nationalt plan, men vores infrastruktur gør det ikke let for den almindelige dansker at tage det her alvorligt",* siger hun. Videre peger hun på den negative effekt, som mange års klimakampanjer har skabt: *"Kampanjerne er desværre kommet til at dreje sig om, hvorfor vi alle skal have dårlig samvittighed, når vi for eksempel glemmer at slukke lyset. I stedet burde der bruges mange flere ressourcer på at*

udvikle faktiske, tekniske løsninger, som vil gøre det nemmere for den enkelte dansker at leve klimavenligt". Kathrine fremhæver med andre ord, at det i dag bliver forbundet med noget negativt at omstille sig 'for klimaets skyld'. *"Vi har et rigtig stort formidlingsproblem, fordi omstilling er blevet fremstillet som no-get, vi skal gøre 'for' natur og 'for' klimaet. I virkeligheden skal man ikke gøre noget for klimaet. Dét, som reelt er truet, er udviklingsmulighederne for vores eget samfund – klimaet skal nok klare sig",* siger hun og forklarer, at de formidlingsfejl som er begået tidligere i høj grad er dét, som har fået klima til at blive til en følelsessag. *"Når det bliver en følelsessag er vi tilbage ved, at det bliver et trosspørgsmål"* siger hun. Hun påpeger altså, at det er den politiske formidling, som har været med til at skabe en subjektiv opfattelse af klimaspørgsmålet, hvilket er grundstenen bag, at klimaforandringer i flere situationer kan opfattes som et tabu.

PARADIGMESKIFT

Ifølge Kathrine er det nødvendigt at

se diskussionen om klima i et historisk perspektiv. Tendensen i dag, hvor det enkelte individ har sin egen personlige holdning til, hvorvidt klimaforandringerne er en realitet, viser sig på ingen måde at være ny: *"Jeg tror der er store paralleller mellem det, som sker nu, og det, som skete i 1859, da Charles Darwin kom med sin teori om arternes oprindelse"*, siger Katherine. Hun påpeger, at det, Darwin gjorde, var at udfordre den måde, mennesket så sig selv og sine omgivelser på. *"Darwins teori stred imod den bibelske menne-skeopfattelse, fordi han pegede på, at vi var en del af naturen, en art, ligesom alle andre levende væsner"*. Katherines pointe i denne sammenhæng er, at Darwin udfordrede det paradigme, som var gældende på daværende tidspunkt. Der var eksempelvis en opfattelse af, at vækst og stabilitet hang sammen med slavehandel, hvor slaverne blev opfattet som et undermenneske. Darwins teori påpegede, at slaverne var en del af vores egen art, hvilket, ifølge Katherine, pludselig udfordrede vækstbetin-gelserne i samfundet: *"De fleste er i dag enige om, at vi alle tilhører en fælles art - så langt så godt"*, siger hun og bringer videre nutidens paradigme-problematik frem: *"Erkendelsen af at denne art kan påvirke, hvordan hele jorden fungerer, er ligeså svær for mange at sluge, som Darwins teori dengang i 1859. Værre er det, at der i dag er et økonomisk para-digme om, at man ikke kan have øko-nomisk vækst eller stabilitet, hvis du ikke har adgang til fossile brændsler"*. Til trods for denne opfattelse forbliver Katherine optimist. Hun er overbe-vist om, at det er muligt at flytte men-neskers selvopfattelse og erkende, at vi som art er med til at påvirke hele jor-dens system. Spørgsmålet som virkelig er interessant, er, ifølge Katherine, om denne erkendelse kommer hurtigt nok til at afværge de store konsekvenser, som klimaforandringerne skaber for vores eget samfunds videreudvikling. Hun konkluderer: *"Det viste sig at være muligt at klare sig uden slaver, og det vil også vise sig, at være muligt at klare sig uden fossile brændstoffer"*.

ET POLITISK TABU?

Klimatabuet gælder ifølge Katherine ikke kun på individniveau. Når det bliver opfattet som en trossag, vil det også au-tomatisk sætte sit præg på den politiske debat og handlen. Hun forklarer, at det hænger sammen med, at partierne au-tomatisk vil have visse støtter og visse modstandere: *"Rigtig mange politikere er klar over, at der skal gøres noget på området, men lige meget hvad man gør, er der nogen som skal betale prisen."*

Det er en omstillingssag, hvilket aldrig er populært i politik". Både Katherine og andre klima fortalere, som eksempelvis Klima-, Energi- og Bygningsminister, Martin Lidegaard, peger på, at politikere ofte virker handlingslammede, når det kommer til klimaet. Katherine uddyber: *"Politikerne agerer ikke lige nu, hvilket er uheldigt, da det langsommeliggør processen. Men der er heldigvis sket rigtig meget hos de lokale enheder og hos virksomhederne. Jo mere bottom up pres der er, jo hurtigere kan vi få politikerne til at handle"*. Alligevel mener Katherine, at en politiker som eksem-pelvis Connie Hedegaard er gået imod strømmen af handlingslammede kol-legaer. Hedegaard har været med til at frame klimaforandringer i en mere posi-tiv retning. Katherine forklarer, at *"Con-nie Hedegaard har været god til at skabe en bred ramme, hvor hun eksempelvis påpegede: 'hvad mister vi ved at gøre os uafhængige af en ressource som både er dyr, begrænset og farlig?', hvilket jeg ser, som en rigtig klog taktik"*. Helt banalt mener Katherine, at klimaproblema-tikken nemt kan bringes ind i de enkelte partiers politik, hvis det fremstilles på den rigtige måde. Katherine forklarer eksempelvis, at partier som ikke 'tror' på klima forandringer, kan bringes ind i et samarbejde, fordi de for eksempel gerne vil være uafhængige af olien fra Mellemøsten. Dette blev tydelig-gjort under energiforliget i foråret 2012, hvor både Dansk Folkeparti og Enheds-listen indgik til trods for deres meget forskellige incitament. Netop dét er en af Katherines helt store pointer: *"Det skal gøres til en sag for alle, om det så er et 'klimaforlig' eller et 'energiforlig' er underordnet – effekten vil jo heldigvis være den samme"*.

Tre hurtige til Katherine Richardson

1. HVAD GEMMER DER SIG BAG 'KLI-MAPROB LEMATIKKEN' KORT FORTALT?

"Klima er en proxy for et langt større problem: Den samlede menneskelige aktivitet på-virker jorden så voldsomt, at det vil påvirke vores habitat. Vores planet har ingen navle-streng; Når vores arts habitat ændres, vil vores livsforud-sætninger også ændres, hvilket er den reelle udfordring".

2. ER KLIMA BLEVET BLOKPOLITIK?

"Jeg tror, det kan spores tilbage til vores opfattelse af menneskets forhold til na-turen. Der er ingen, heller ikke blå blok, som er imod naturen og vil den ondt. Jeg tror dog stadig, der er en opfattelse hos mange (måske især hos højrefløjen) om, at mennesker har 'ret' til at udnytte naturen til egne fordel".

3. ER 'KLIMASKEPTIKEREN' EN UD-DØENDE RACE?

"Statistik fra USA viser, at flere og flere videnskabsmænd og forskere på områ-det, om-kring 95%, tror på kli-maforandringer som menneskeskabte, så ja, det kan man godt sige. Sjovt nok går den statistik hånd i hånd med en statistik, som viser, at antallet af amer-kanere, som tror på klimaforandringer, er stærkt faldende".

Det danske tabubelagte racismebegreb

I vores iver efter at være politiske korrekte har vi en kedelig tendens til at være overfølsomme overfor udtalelser, som på nogen måde kan tolkes racistisk. Det efterlader mange danskere med en misforstået opfattelse af racismebegrebet, der tager den offentlige debat som gidsel og tabubelægger enhver diskussion af hvad, der kan karakteriseres som racisme.

AF: FREDERIK LASSERRE // lasserrefrederik@gmail.com

Begrebet racisme er defineret som "forestillinger om visse menneskeracers overlegenhed over for andre samt de diskriminerende handlinger, der knytter sig til sådanne forestillinger". Til trods for at raceaspektet er i klart fokus, har vi danskere en fejlagtig tendens til også at prædikere udtalelser som værende racistiske, hvis de knytter et udsagn til en bestemt nationalitet eller en geografisk placering.

GHANESERE ER DOVNE AF KULTUR

Tillad mig at illustrere med dette eksempel: Tre måneder af mit sabbatår var jeg frivillig i et DGI-koordineret sportsprojekt i det nordlige Ghana ved navn "Sport as a Tool for Development", og er stadig frivillig den dag i dag. I den forbindelse har jeg arbejdet side om side med ghanesere og således haft ghanesisk kultur, herunder særligt arbejdskulturen, helt tæt inde på livet. Det er derfor erfaringsbaseret, når jeg påstår, at ghanesere af kultur er dovent anlagte, og at deres mentalitet delvist er hæmmende for en bæredygtig udvikling af egne levevilkår. Endda til en grad hvor man som frivillig når til en erkendelse af, at ghaneserne selv kan være deres

største udfordring i bestræbelserne på en højere levestandard.

REALISME FREM FOR RACISME

Ovenstående udtalelse vil højst sandsynligt give udsving på de flestes racismedetektorer, som den også gerne gør, når man ytrer den i kredse engageret i civilsamfundssfæren. Jeg havde - i min iver efter at være politisk korrekt kosmopolit - også selv karakteriseret den som værende racistisk, inden at jeg tog til Ghana. Men jeg indså, at udtalelsen snarere har karakter af realisme end racisme. Den siger nemlig ikke noget om race, men knytter en befolkningsgruppe og dennes karakteristika til et bestemt geografisk sted - man kunne for så vidt erstatte ordet 'ghanesere' med 'jyder' eller 'sjællændere'. Jeg er selvfølgelig ikke blind for, at den ghanesisk-afrikanske kultur og mentalitet er betinget af historiske faktorer, som eksempelvis imperialismen og den deraf følgende undertrykkelse, samt en globale orden, der konstitueres af det internationale samfund.

DOMSFÆLDELSE OVER DET USAGTE

Problemet omkring det misforståede

racismebegreb ligger derfor til en vis grad i vores bestræbelser på politisk korrekthed, hvor vi dømmer udtalelser ud fra, hvad det insinuerer, snarere end det faktuelle. Bevågenheden skyldes måske endda, at vi fejlagtigt tilskriver de omtalte grupper en offerrolle, og føler vi skal forsvare dem. Det er potentielt mere ringeagtende og nedværdigende end reel racisme. Det er i høj grad hæmmende for den offentlige debat, at vi ikke kan have en fri diskussion uden frygten for at blive prædikeret som racist - både i daglig samtale, men især i forbindelse med udviklingsarbejde og den politik, som relaterer sig hertil. Min erfaring som frivillig i ulandssektoren er, at man ofte skrinlægger den kvalitet, som ærlighed har i et tværkulturelt partnerskab og derved undgår at konfrontere ømtålelige problemstillinger. Den tabubelagte racismeopfattelse bundet i en politisk korrekthedsfundamentalisme, som vi burde overveje at lægge låg på. I stedet bør vi dømme udtalelser ud fra deres indhold snarere end den bagvedliggende mening, som vi så ofte fejlagtigt tilskriver den person, der ytrer sig.

Fra Idealist til Realist?

Statskundskab er ramt af en socialiseringsproces, som medfører, at de studerende giver afkald på den idealisme, de medbragte. I løbet af studietiden forties drømmene til fordel for den eneste accepterede norm på studiet, nemlig objektivitet og realisme.

AF: MADSD BUHL // mads_d_buhl@hotmail.com

Når man som spæd russere starter første dag på Statskundskab, har de fleste af os rygsækken spækket med ideer. Ideer om, hvordan uddannelsen kan blive et springbræt til at gøre en forskel for en sag, som man virkelig brænder for. Man er måske af den overbevisning, at netop dyrevelfærd, et stærkere EU-samarbejde eller bevarelse af regnskoven er de primære udfordringer for fremtidens samfund. Man forestiller sig måske også, at man netop selv har en række ideer og motivationen til at løse de problemer, som samfundet står over for. Med andre ord: De fleste statskundskabsstuderende har et grundlæggende syn på, hvordan indretningen af samfundet bør være, og hvilken rolle man selv skal udfylde, når man en skønne dag ender på den anden side. I hvert fald til at starte med.

For når virkeligheden som studerende indtræffer, lærer man hurtigt, at ens egne forestillinger om de virkelige problemer i samfundet kun er et lille udsnit af bredere og mere komplekse problemstillinger, der ikke løses ved at se på tingene fra kun én side. Man lærer så at sige, med hurtige universitetsvendinger, at se på problemstillinger ud fra et nøgternt teoretisk perspektiv – altså grundlæggende at være objektiv i stedet for at være subjektiv. Umiddelbart burde man jo nok kunne tillade sig at skifte mellem de subjektive og objektive briller, når det gælder ens drømmejob. Men det er lettere skrevet end gjort. For når rygsækken kastes på gulvet efter en

lang dag på universitet, og man endelig har tid til at slappe af foran computeren eller fjernsynet, er der noget, der sidder fast. Man ser pludselig tingene på en anden måde og fra flere vinkler. Hvis ikke man fælder regnskoven, betyder det jo, at økonomien stagnerer og til sidst, at samfundets udsatte – igen – står for skud?

Lars Thorup, PhD, og underviser i Politisk Sociologi på 3. semester, mener, at den faglige profil på statskundskab kan være med til at forklare, hvorfor idealisten i statskundskaben udfordres: *"Statskundskab bygger på en videnskabelig værdirelativisme; det vil sige en skarp sondring mellem 'er' og 'bør'. Nye studerende lærer hurtigt, at der er en form for videnskabeligt etos på studiet modsat andre studier, som eksempelvis jura eller læreruddannelsen, der er mere værdibaserede. På statskundskab tager man hurtigere idealisme-t-shirten af, så at sige."* Han peger desuden på, at studerendes forforståelse generelt udfordres af defag, som statskundskabsstudiet udbyder, og i samme forbindelse, at studerendes idealer har visse begrænsninger: *"Når man beskæftiger sig med international økonomi, bliver man måske mere modificeret, idet der simpelthen er nogle ting, man ikke forstår"* og fortsætter *"under alle omstændigheder bliver man umiddelbart ikke mere venstreorienteret af at lære om økonomi"*, siger han med et smil.

I forbindelse med det faglige indhold ud-

fordres idealisten også fra andre kanter. Man kan, som ovenstående eksempel måske peger på, synes at have grejet de økonomiske mekanismer, der får velfærdssamfundet til at spinde. Imidlertid rammer skuffelsen, når karakterne for eksaminerne bliver offentliggjort, og resultaterne ikke var som forventet. Dernæst rammer tanken én: gad vide, om jeg overhovedet har kompetencerne til at blive det, som jeg drømmer om? Samtidig føler man måske også et pres for at involvere sig i foreningslivet. Her har man mulighed for at engagere sig i nogle af de ting, der interesserer en, når holdtiden er overstået. Men involvering i foreningslivet kan også føles som en tvingende nødvendighed, idet der kan synes at være en norm for deltagelse som studerende på statskundskab. Det tvinger realisten frem i den studerende, når man konstant konfronteres med spørgsmålet om, hvor megen indsats, der er nødvendig for at opnå fremtidig succes. I sidste ende fører dette måske til, at studiet bliver en drømmeknuser i stedet for en drømmeskaber?

Omvendt er det et åbent spørgsmål, om man altid har nogle overordnede idealer, når man starter på studiet. Måske har man en grundlæggende interesse for politik, der ikke beror på en bestemt idealisme eller partiidentifikation. Indimellem føler man bare ikke et overskud til at opveje for og imod. Indimellem ønsker man bare, at det ikke var så svært at drømme sig tilbage til RUSugens idealisme.

Psyktiske syge lider under tabu

Selvom vi skriver år 2013, er psyktiske lidelser ikke noget, vi taler om. Det er et område ramt af tavshed, på trods af at en stor del af befolkningen kæmper med en psyktisk lidelse.

AF: OTTO FRIIS UHRBRAND // otto_hd@hotmail.com

Vi lever i et samfund med fokus på folks fysiske problemer. Hvem har ikke haft idræt med en i gymnasiet, der blev fritaget for undervisningen på grund af et dårligt knæ? Dette er helt i orden og accepteret blandt alle. Hvis en elev derimod bærer rundt på en psyktisk lidelse, der gør, at vedkommende har svært ved at følge undervisningen, så er det ikke noget, man taler om. Sandsynligvis får eleven ikke den støtte, vedkommende har brug for. Statistisk set er hvert 12. dansker under medicinering for en psyktisk lidelse, hvorfor der rundt regnet vil være to per gymnasieklasse. Det er altså omtrent lige så sandsynligt, at man gik i klasse med en, der havde et dårligt knæ, som at man gik i klasse med en, der modtog psykologhjælp eller et antidepressivt middel. En opgørelse viser, at der i 2010 var over 450.000 dan-

skere, der tog medicin imod en psyktisk lidelse. Dertil kan man lægge dem, hvor lidelserne er mildere, og derfor ikke er medicineret men til gengæld modtager psykologhjælp. Derudover vurderer man, at 30% af danskerne, der lider af lettere psyktiske problemer, ikke modtager behandling. En ret stor andel af danskerne lider altså af en psyktisk lidelse i en eller anden grad. Derfor udgør altså et stort samfundsproblem, at vi ikke kan tale om det på samme måde, som vi taler om folks fysiske lidelser.

PSYKTISKE LIDELSER VS. SINDSSYGDOMME

En vigtig sondring ligger i definitionen af, hvad en psyktisk lidelse er, og hvad en sindssygdom er. Begrebet "psyktisk lidelse" spænder bredt. Her er det mest kendte eksempel depressioner og angst,

men også andre lidelser som OCD, alkoholisme samt spiseforstyrrelser hører til i denne kategori. Sindssygdomme er noget helt andet. Her er der tale om, at man er i en psykotisk tilstand af svær karakter, og man vil formentlig være utilregnelig og måske endda skadelig, eller til fare for sine omgivelser. Denne sondring er sat hårdt op, og det vil nok være de færreste, der vil betegne en person med depression som værende sindssyg, men alligevel vil de fleste være tilbøjelige til sætte alle psyktiske problemer i samme bås. Dette underbygges af en undersøgelse, der viser, at 65% af danskerne ikke føler, at de ved nok om psyktiske sygdomme. Dette fordrer klart det tabu, som eksisterer i samfundet. Det er klart, at bliver folk med psyktiske lidelser sat i bås med folk med sindssygdomme, er sandsynligheden

lille for, at personer med psykisk lidelse har lyst til at tale åbent om det.

STIGMATISERING

Svaret ligger muligvis i den stigmatisering, som folk med psykiske problemer oplever. Stigmatiseringen er klart et produkt af det tabu, som eksisterer i samfundet. Konsekvensen er en frygt for at blive socialt ekskluderet eller ligefrem at miste deres tilknytning til arbejdsmarkedet, hvis der åbnes op for debat. Alt dette medfører, at folk vælger ikke at søge behandling for deres problemer. Stigmatiseringen fører således til en selvstigmatisering. Dette er skadeligt, da det medfører en endnu større stigmatisering.

Set ud fra et samfundsøkonomisk perspektiv, er det et stort problem. Det vurderes, at psykiske lidelser koster samfundet 55 milliarder kroner år-

ligt. Størstedelen af dette beløb går til udbetaling af førtidspension eller til langtidssygemeldte, men også tabt arbejdsfortjeneste udgør en stor andel. Det er klart, at man aldrig vil kunne opnå en situation, hvor der ingen udgifter vil være. Men ved at nedbryde tabuet i samfundet, vil vi måske kunne gøre en større indsats for at hjælpe folk med psykiske problemer, så færre bliver førstidspensionerede eller er sygemeldte over en længere periode. Det vil gavne samfundsøkonomien, men vigtigst af alt vil det hjælpe en stor gruppe mennesker til en bedre tilværelse.

"EN AF OS"

Heldigvis er der konkrete initiativer i gang, der har som formål at nedbryde tabuet i samfundet og informere danskerne om, hvad psykiske lidelser er for en størrelse. Et af disse initiativer er en landsdækkende kampagne ved

navn "En af os". Navnet dækker over et projekt, der har til formål at nedbryde stigmatisering, fordomme og social eksklusion. Med andre ord skal der gøres noget ved tabuet. Disse initiativer målrettes specifikt mod forskellige dele i samfundet, eksempelvis skoler og arbejdspladser, hvor folk har deres hverdag. Pointen med kampagnen er, at man kan nedbryde tabuet, hvis man øger folks forståelse for problemet. Man håber derved på at kunne stoppe den sociale eksklusion og i stedet sætte fokus på inklusion. Et eksempel er Psykiatrifonden, som kører rundt på landets skoler med en bus, hvor de sætter fokus på problemet og underviser eleverne. Kampagnen startede i 2011 og fortsætter indtil 2015. Der er således potentiale til at åbne op for det tabu, som omkranser psykiske lidelser.

OKTOBER STUDENTERHUS AARHUS

COMEDY ZOO ON TOUR
MED THOMAS HARTMANN & TORBEN CHRIS

CHAMPIONS LEAGUE FODBOLD

JOB CRAWL
- KARRIEREBUSSEN
KØRER, VIL DU MED?

BLACK CITY
SUPPORT: I'LL BE DAMNED

MADS BJØRN + LUTH

ØL ENTUSIASTERNES J-DAG

SE MERE PÅ
FACEBOOK.COM
WWW.STUDENTERHUSAARHUS.DK

BESØG STUDENTERBAREN I KÆLDEREN

Mere end 150 forskellige øl, bordfodbold, pub quiz, øl-smagninger mm.

Åbent: man - tors: 12-02, fre: 12-03 og lør: 20-03

Det er ikke en ret at blive tutor

Ansættelsessituationer hvor venner skal vælge mellem venner kan skabe berøringsangst for at italesætte de hensyn, som ligger bag processen. Det er en situation, som er velkendt i forbindelse med den årlige tutorudvælgelse på instituttet.

AF: SOPHIE ØDGAARD NIELSEN // sophieodgaard@gmail.com OG CHARLOTTE VAN DOORN BERNHARD // charbernhard@gmail.com

I forbindelse med denne måneds tema har Kandestøberen valgt at sætte fokus på den uklarhed, som ofte opstår, når venner skal ansætte venner. Denne situation er for mange velkendt i kraft af det store foreningsliv, der er på statskundskab. En af de situationer hvor det kommer klarest til udtryk, er ved den årlige udvælgelse af tutorer til det traditionelle RUS-arrangementet, hvor op mod 400 af instituttets studerende er involveret. Hvert år bliver over halvdelen af de omtrent 180 studerende, der søger som tutor, valgt fra, hvilket sætter gang i en diskussion om, hvorvidt tutorudvælgelsen er sket hensigtsmæssigt og retfærdigt. Denne tvivl skal nok til dels tilskrives en uigennemsigthed i processen, men måske også en misforstået opfattelse af, at man på et tidspunkt i sin studietid har 'ret' til at blive tutor.

Det overordnede ansvar for RUS-arrangementet er placeret hos Studienævnet, som uddelegerer ansvaret for at ansætte de to russekretærer til StatsRådet. StatsRådet er fagrådet på instituttet, hvilket betyder, at StatsRådet er demokratisk valgt til at repræsentere de studerendes faglige og sociale interesser på studiet. Ansættelsen af de to russekretærer sker allerede i februar måned, men kun et par uger herefter

skal de to russekretærer opslå tutorstillingen, hvilket ikke giver meget tid at løbe på i forhold til en beslutning om ansøgningsprocedure. Men beslutningen om hvilken metode, udvælgelsen af tutorer skal foregå på, ligger udelukkende hos de ansatte russekretærer, hvorfor der tages stilling til proceduren hvert år af det pågældende russekretærpar. Udvælgelsesmetoden er et aktivt valg fra russekretærernes side, som bygger på både erfaringer fra tidligere russekretærer samt ud fra et ressourcspørgsmål, forklarer dette års russekretærpar, Mathias Heilesen og Kathrine Ejlskov

"Udvælgelsen sker på baggrund et udregnet gennemsnit, hvor dem over gennemsnittet bliver tutorer, og dem under bliver valgt fra. Men vi havde snakken om, hvorvidt vi skulle lave samtaler med folk. Det gør de eksempelvis på ASB. Men det var en prioritering og vi havde simpelthen ikke ressourcerne til det. Samtaler kunne dog bidrage til, at man fik endnu mere én type, da nogle er gode til at sælge sig selv på 7 minutter. Den nuværende metode giver nogle andre mennesker mulighed for at komme med nogle gennearbejdede ting i en skriftlig ansøgning. Det er nok også sværere ikke at vælge sine venner ved en samtale, da en mundtlig samtale

handler mere om kemi, og det derfor ville være svært ikke at tænke, at det er en helt vildt god samtale med dem, som man kender rigtig godt", uddyber Kathrine. Gitte Sommer Harrits og Sarah Junge, som er henholdsvis formand og næstformand i Studienævnet, forklarer ligeledes, at hensynet til en saglig behandling vægter højest i forhold til udvælgelsen: "For cirka 4 år siden, skrev man en fri ansøgning, men det er vanskeligt at behandle sagligt, hvorfor der er større risiko for at vælge sine venner. Men for tre år siden valgte russekretærene at indføre et ansøgningsskema, hvor points bliver tildelt ud fra en række parametre, hvorved det er muligt at kvantificere ansøgningerne for at gøre hele proceduren mere transparent og mere fair".

HVEM BLIVER VALGT TIL – OG FRA?

Udvælgelsesproceduren sker på baggrund af en stratificering af ansøgerne ud fra kriterier som køn og semester, samt hvorvidt man har været tutor før eller ej. Systemet tilgodeser ansøgere fra bacheloruddannelsen, hvilket skyldes et hensyn til, at tutorerne skal være tættere på de nye studerende for at sikre et mere ligeværdigt forhold, hvilket hviler på resultater fra tidligere studiemiljøundersøgelser. "Tutorrollen er at få noget socialt til at fungere, og her er det fint at skabe kontakt mellem semestre, der er tæt på hinanden", forklarer Gitte Sommer Harritz, som forsatte: "til de kandidatstuderende har vi nogle andre tilbud, såsom mentorordningen. Men selvfølgelig skal der være nogle fra overbygningen." Tutorgruppen skal afspejle en bred gruppe af studerende, således at der både er de studerende, som laver meget på studiet, men også de, der ikke gør. Men engagementet af tutorer er russekretærenes ansvar, understreger Gitte, som er af den holdning,

at russekretærene skal have lov til at sætte sit eget hold, da det varierer fra år til år, hvad de ønsker, arrangementet skal bære præg af. Det er den tillid, som hører med til jobbet. Statsrådets rolle er derfor ikke at politisere udvælgelsesmetoden men i stedet at sikre nogle generelle kriterier og kontinuitet, ligesom Statsrådet sikrer en vis repræsentativitet. Gitte mener, at vi har at gøre med et luksusproblem, når der er flere studerende, som gerne vil være tutorer, end der er brug for. "Udvælgelsen bliver svær, jo flere der bliver afvist. Men det er nødvendigt at acceptere, at det ikke er en ret at blive tutor, det er en mulighed. Det skal selvfølgelig være lige for alle, men det er også et job, selvom det er et frivilligt job. Et job hvor man skal levere, hvorfor man bliver vurderet på det, man kan bidrage med. Derfor er det ikke en rettilighed, der skal fordeles og kan gå på tur", understreger hun.

Kritikken af udvælgelsesmetoden bunder ofte i spørgsmålet om, i hvilken grad venner vælges til frem for andre ligeså kvalificerede ansøgere. Sarah var for et par år tilbage med til at udvælge tutorer, og hun fortæller, at 52 procent blev valgt fra, men at det ikke betyder, at kun de 48 procent var kvalificeret. Hun understreger, at det langt fra er alle venner, der bliver valgt som tutorer. "Hvert år oplever russekretærene, at de skal møde venner bagefter, som er blevet valgt fra, hvilket er helt vildt hårdt for dem". Mathias og Kathrine kan nikke genkendende til, at fravælgelsen af ansøgere var det sværeste ved at være russekretærer: "Vi fik 187 ansøgninger, så over halvdelen skulle vælges fra. Man vælger venner, men man vælger også venner fra". Kathrine fortæller, at hun i processen op til at søge som russekretær var meget bevidst om, hvad det havde gjort for hende at være tutor: "Derfor var det rigtig hårdt

at tænke på, at vi fratog så mange den mulighed, fordi vi ikke valgte dem. Hele mit sociale liv ændrede sig ved at blive tutor, og hele den oplevelse var jeg med til at tage fra nogen. Sjældent har jeg været i så dårligt humør, som da jeg sendte mails med afslagene ud". Ifølge Mathias var det heller ikke nemt at gå på universitetet de næste par dage efter udvælgelsen. "Men man skal jo også tænke på, hvor mange der så får muligheden for det" understreger han.

I valget mellem to lige kvalificerede ansøgere, er det dog sandsynligt, at valget falder på den ansøger, som russekretærene på forhånd er bekendt med. Ifølge Studienævnet er det en fair prioritering at vælge den, man har en god mavefornemmelse for, når man har ansvaret for et arrangement med 400 mennesker, som bare skal klappe. "På arbejdsmarkedet er det jo også væsentligt med netværk. Det er rimeligt at tage forhåndsviden med sig, når russekretærene bærer så stort et ansvar for at give de nye studerende en god start", vurderer Gitte. "Sidste år havde de daværende russekretærer en ambition om at lave et fagligt tema om Mellemøsten, hvorfor det var et oplagt valg at inddrage arrangørerne fra Faglig Dag, på grund af deres erfaringer. Det ligger i virkeligheden uden for den standardansøgning, man har, men her giver det netop russekretærene mulighed for at prioritere", mener Sarah. Russekretærenes mulighed for at få indflydelse på arrangementet er det helt centrale. Derfor er muligheden om at anonymisere ansøgninger med studienummer i stedet for navn heller ikke en ønskelig udvælgelsesmetode. "Der vil stadig være mulighed for at lave 'tegn' til sine venner, og så fjerner man heller ikke mistanken. Man fjerner i stedet muligheden for at skabe sig et billede af, hvem man har med at gøre, og hvor

dan personen er med til at skabe et godt hold. Det lyder som om, jeg bekræfter alle de fordomme, man har om, at det er venner, som bliver valgt, men man kan ikke sætte et lige så godt hold uden at have en idé om det personlige", mener Sarah.

Mathias og Kathrine mener, at de nærmere var negativt biased i forhold til deres venner: "Vi havde den indstilling, at det faktisk skulle være ekstra godt, når det var nogle, vi kendte. Det skulle være sådan, at hvis nogen bad om at læse ansøgningen, så skulle vedkommende heller ikke være i tvivl", forklarer Kathrine, "men rent teknisk gik vi ikke ind og stillede vores venner dårligere fra start", understreger Mathias. Russekretærene udarbejdede et bedømmelsesudkast på baggrund af fire parametre, således at der medfulgte et 'retteark' til hvert parameter. "Sammen med de

to StatsRådsmedlemmer rettede vi de første ti ansøgninger i samme rum uden at tale sammen, og bagefter diskuterede vi, hvad vi hver især havde givet dem og hvorfor, og på den måde afstemte vi forventningerne til en god ansøgning."

Det standardiserede afslag, som de fravalgte ansøgere modtager, giver plads til selv at udfylde begrundelsen for afslaget. Studienævnet er dog af den overbevisning, at det er for langt at gå, at alle skal have et individuelt svar. "Det bliver for meget i forhold til, hvad man får i løn, og i forhold til hvad man allerede leverer som russekretær. Det står ikke mål med, at nogle føler sig stødt. Sådan er det også ude i virkeligheden, hvor man også tit får et standardsvar som afslag", tilføjer Gitte og forsætter: "det er vigtigt at acceptere, at de her

ting aldrig kan blive hundrede procent millimeterretfærdige. Det er som om, der eksisterer en kultur på statskundskab om, at hvis der er nogle, som har et ansvar for at træffe en beslutning, som ikke passer nogen, bør man gøre noget andet. Det bliver lidt for korrekt, men sådan er verden ikke. Vi skal have tillid til, at de vælger de rigtige, hvilket sikres, når de kan redegøre for, hvilke kriterier de har valgt ud fra."

RYGTER

Stemningen omkring tutorudvælgelsen er i vid udstrækning præget af rygter, som der synes at være en vis berøringsangst for. Det bliver et tabu at tale om, hvorvidt nogle studerende bliver prikket på skulderen, fordi russekretærene ser dem som potentielle tutorer. Det skyldes nok til dels, at det falder uden for de 'spilleregler', som den systematiserede

Læsegruppebørs

• Står du og mangler en læsegruppe/makker?

• Er I en læsegruppe, der godt kunne tænke jer endnu et medlem?

Så skriv til studievejledningen på IFSK på: stvej@ps.au.dk

Du/I skal opgive:

- Navn
- Om du søger en læsegruppe, eller om I er en læsegruppe, der søger medlemmer
- Hvilke fag/semester det drejer sig om
- Om det er en læsegruppe for semesteret eller om det kun drejer sig om eksamenstidspunkt
- Kontaktoplysninger du ønsker at opgive til andre søgende.

Alt studievejledningen kan du forvente at:

- Vi indsamler ovenstående oplysninger på en nem og sikker måde
 - Vi oplyser dig om andre læsegruppesøgende, således at det kun er jer, der søger læsegrupper, der får del i hinandens oplysninger.
- (Ikke selv vil få at tage kontakt til hinanden)

Vi kan ikke garantere, at man gennem læsegruppebørsen får en ny læsegruppe/makker. Vi er blot formidlere af kontakterne. Derfor er det vigtigt, at I selv er aktive og opsegende.

ansøgningsproceduren ellers står for. Studienævnet forholder sig ikke til rygter, da det ikke når op på det politiske niveau. Sarah, som også er medlem af StatsRådet, forklarer at StatsRådet snakker med russekretærerne om, hvordan det gøres bedst muligt. De er meget opmærksomme på, at folk skal føle sig godt behandlet, selvom de ikke bliver valgt, fordi det er en svær proces og et følsomt område. Men ifølge Gitte, er det i orden at prikke folk, da det sikrer et bredt felt af ansøgere. *"Det gør vi også ved instruktører og PhD'er og alle andre steder med konkurrence om stillingerne. Det betyder dog ikke nødvendigvis, at de får stillingen, da der jo kan komme andre, som er bedre kvalificeret."* Dog er der ikke tvivl om, at proceduren skal være gennemsigtig og følges, da udsving kan underminere og vælte tilliden til hele processen. *"Det er ren Habermas. Det handler om at have procedurer, vi har tillid til. Vi kan være uenige om konkrete tilfælde, så længe vi kan sikre, at det er blevet gjort på den rigtige måde"*. Mathias og Kathrine er enige i, at man ikke kan gøre sig umage nok for at sikre en transparent proces. De synes det er ærgerligt, at russekretærerne ikke har en bedre mulighed for at orientere, hvordan hele processen er foregået, da *"det faktisk er en rimelig klar og systematisk proces, som handler om points og gennemsnit, semester og køn. Vi går i vores egen klokke og antager, at folk godt ved, hvordan det foregår, men det gør folk jo ikke"*.

Spørgsmålet er dog, hvorvidt problemet i virkeligheden ligger i en kultur præget af selvoptagethed, hvor folk bliver følelsesladet, fordi de selv har haft en fantastisk rusuge og allerede som russere har tænkt på det at blive tutor. *"Det, som ofte bliver glemt i den her debat, er selve formålet med RUS-*

arrangementet, nemlig at give de nye studerende en god start på studiet", siger Sarah. *"Der skal selvfølgelig være plads til at glæde sig over, at man er blevet valgt som tutor, men det er ikke hovedformålet med RUSarrangementet"*, tilføjer Gitte.

TUTORUDVÆLGELSEN I FREMTIDEN

Russekretærerne skal leve op til de forventninger og mål, som instituttet har lagt for en god RUSuge. Det ligger implicit i traditionerne, at rusarrangementets formål er at give en god introduktion til studiet, da det er et frafaldstiltag. Men Studienævnet har også en forventning om, at RUSugen indeholder en række faglige elementer, ikke kun druk, hvorfor blandt andet etisk kodeks tidligere har været diskuteret i Studienævnet. Dannelsen af læsegrupper er ligeledes en høj prioritet fra instituttets side. Men RUSarrangementets format og udvælgelsen af tutorer er en beslutning, som ligger hos russekretærerne. *"Vi har aldrig haft et dårligt sæt russekretærer, og vi vil gerne vise StatsRådet, at vi har tillid til, at de kan tage ansvar for noget, der virkelig er væsentligt for de studerende, og som ligger inden for deres kompetenceområde"*, hvorfor Sarah mener, at ansvaret forsat bør ligge hos de valgte studerende. Mathias og Kathrine mener, at hvis selve tutorudvælgelsen skal gøres anderledes ville det kræve, at man blev sat ind i det, allerede når man søger, da intervallet fra ansættelse til udvælgelse er kort: *"Man ved ikke selv, hvordan det fungerer, og når man så er tidspresset, er det svært at nå at ændre. Så skulle det gøres tidligere, eksempelvis fra Studienævnets side"*. De to russekretærer anbefaler, at de fremtidige ansøgere tidligt i forløbet gør sig tanker om, hvad der er mest hensigtsmæssigt, og hvordan man lægger proceduren mere åbent frem.

Intern rettesnor Tutoransøgning

Bedømmelseskriterier udarbejdet af de nuværende russekretærer for at systematisere tutorudvælgelsen. Rettesnorens formål er at skabe et ensartet bedømmelsesgrundlag.

KATEGORI: "MOTIVATION"

(Vurderet ud fra boks 4)
Skala: 1-5

Eksempler på stikord: Motivation for RUS-erne, understregning af egen begejstring af RUS-arrangementet/studiet og lysten til at videregive denne. Ansvarsfølelse overfor udvalg og tutor-hold.

KATEGORI: "TEAM-SPIRIT OG SAMARBEJDE"

(Vurderet ud fra boks 2)
Skala: 1-5

Eksempler på stikord: God/bevidst rollefordeling på tutorhold og i udvalg, klar kommunikation, ansvar overfor medtutorer og RUS-holdet, fokus på fælles målsætning (handler som en enhed), gejst/glæde/engagement (selv med tømmermænd)

KATEGORI "DEN GODE TUTOR – INDIVIDUELT"

(Vurderet ud fra boks 1)
Skala: 1-5

Eksempler på stikord: Ansvarsfuld, initiativrig, positiv/glad/imødekommende mm, socialt intelligent (fornemmelsen for den enkelte RUS'er, hvor meget man skal fylde som tutor mm.), evnen til at få RUS'erne til at være afslappede med situationen.

KATEGORI: "HELHEDSVURDERING"

Skala: 1-5

Herunder: Om man kender vedkommendes tutorevner fra tidligere, om vedkommende har relevant foreningserfaring. Generel mavefornemmelse på baggrund af ansøgningen og kendskab til personen. En vurdering af hele den samlede ansøgning.

som statskunderskaber

VIL DU GØRE KARRIERE I ERHVERVSLIVET?

VÆLG EN A-KASSE, DER FREMMER DIN KARRIERE

Er din kommende karriere for vigtig til at blive overladt til tilfældigheder? Så bliv gratis studiemedlem i CA a-kasse. Det kan nemlig ikke alene give dig 14.235 kr. ekstra, hvis du står uden job efter uddannelsen.

Du får også adgang til Career Academy, en unik pakke af kurser, rådgivning og andre aktiviteter, der fremmer din karriere. Du kan

for eksempel få hjælp til finde et studiejob, få styr på dine kompetencer og meget mere. Så hvis du drømmer om en karriere i erhvervslivet som statskunderskaber, så bliv gratis studiemedlem i CA.

PS. Er du snart færdiguddannet?

Så husk 14-dages fristen, og meld dig ind som nyuddannet på **ca.dk/dimittend**

LÆS MERE PÅ [CA.DK/STATS](https://ca.dk/stats)

VIND 10.000,-

– OG BLIV RIG PÅ KARRIEREMULIGHEDER

Tilmeld dig vores inspirationsmail,
Career Toolbox, og vær med i konkurrencen!
Send CT til 1245 (Altm. sms-takst)
eller scan her:

Ministeriet for By, Bol

I forbindelsen med at Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter flyttede til Aarhus i uge 39, ansatte de en håndfuld praktikanter fra forskellige studieretninger. To statskundskabere, som var med i arrangementer, fortæller kort om deres forløb.

AF: LINE GULLACH // line_gullach@yahoo.dk

MAJA MELDGAARD, 5. SEMESTER

HVAD HAR DU ARBEJDET MED I LØBET AF UGEN?

I den gruppe jeg var i, med tre statskundskabere, mig inklusiv, og en jurist, arbejdede vi med spørgsmålet om, hvordan man kan øge sammenhængskraften mellem land og by. Vi kom op med tre løsningsforslag, som skulle skrives ned i et notat til ministeren med tilhørende mavebælte. Et mavebælte er én side, som skal give et lynhurtigt overblik over, hvad der står i notatet. Formen for det skriftlige produkt var altså meget virkelighedsnært. Det skulle således tage hensyn til, at en minister ikke har særlig meget tid til at gennemgå alle de papirer, som bliver lagt på hans skrivebord. Korte og præcise formuleringsevner er derfor noget, der er i høj kurs i centraladministrationen. Forløbet skulle desuden rundes af med en mundtlig fremlæggelse for ministeren, departementschefen, de andre grupper, pressen samt andre medarbejdere fra ministeriet.

Udover den opgave vi var blevet stillet, havde vi løbende forskellige arrangementer og oplæg, som vi skulle deltage i og høre om. Vi fik blandt andet et indblik i hvad embedsmændene sidder med, når de skal svare på forskellige spørgsmål fra Folketinget. Her blev det for eksempel meget klart for mig, hvorfor vi på statskundskab går så meget op

i at definere begreber. Vi fik også muligheden for at høre, hvad ministeriet lægger vægt på, når der rekrutteres nye medarbejdere samt efterfølgende at få en snak med HR-chefen om praktikan søgninger, hvor stor vægt der lægges på karaktererne og meget mere. Vi deltog dog også i lidt andre former for arrangementer, som høstfest i Nørager med fællesspisning og politisk debat med Bondørøven, ministeren og to lokalpolitikere.

HVAD HAR VÆRET SJOVEST VED FORLØBET?

Det klart sjoveste ved forløbet, har, for mig, været det, at få lov til at omgås så mange fagpersoner inde fra et ministerium. Ugen startede ud med en hæsblæsende mulighed for, det ministeren vidst selv kaldte for, "at mingle". Både på rådhuset og i minidepartementet, som holdte til på Aarhus Universitet, deltog vi i forskellige arrangementer, som gav mulighed for at spørge ind til embedsmændenes arbejdsopgaver, deres vej til karrieren og deres baggrund og forudsætning for at bestride deres job. Desuden har det været meget lærerigt at arbejde case-orienteret med en problemstilling, som er reel politik, og ikke bare teori om politik. At arbejde i en gruppe, hvor man skulle tage stilling til så mange andre ting, end vi normalt er vant til fra studiet, har også været sjovt. Vi har for eksempel skulle tage stilling

til, ikke kun afgrænsning af problemet, men også at få en socialdemokratisk politik med ind i vores løsning af opgaven, hensynet til hvad der realistisk kan lade sig gøre, og hvordan vi fik framet og solgt vores løsning af opgaven til ministeren. Det har også været vildt sjovt at blive stillet en opgave, hvor resultatet muligvis vil blive brugt til noget i den virkelige verden.

HVAD HAR DU FÅET UD AF PRAKTIKLADSEN?

Først og fremmest har jeg fundet ud af, at jeg er interesseret i en karriere i centraladministrationen. Det har været sjovt og lærerigt at omgås folk, der er ansat i et ministerium, og finde ud af, at de er søde og flinke og faktisk også ret sjove mennesker. Så når jeg nu sidder med mine tekster i offentlig forvaltning, har jeg meget lettere ved at relatere mig til det, der står. En embedsmand er ikke længere en "mørkets fyrste" oppe i mit hoved.

At få et indblik i et relativt lille ministerium har også ændret mit syn på mine karrieremål. Hvor jeg før tænkte at udenrigsministeriet er stedet, tænker jeg nu at et mindre ministerium faktisk er at foretrække, i starten i hvert fald, da man får meget mere ansvar meget hurtigere. Og med den mere flade organisationsstruktur, der er i Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, lader det

ig og Landdistrikter

til, ude fra set i hvert fald, at alle de ansatte, fuldmægtige såvel som student-ermedhjælpere, departementschef og minister, har det godt med hinanden. Stemning er professionel men god og lattermild.

Desuden er jeg blevet klogere på, hvad jeg mere konkret har af krav til min fremtidige arbejdsplads og arbejdsopgaver efter endt uddannelse.

GINE MALTHA, 5. SEMESTER

HVAD HAR DU ARBEJDET MED I LØBET AF UGEN?

Problemstillingen for gruppe 4, som jeg var i, lød 'hvordan kan man gøre det mere attraktivt for unge at bosætte sig udenfor de store byer?'. Vi arbejdede altså mod urbaniseringen. Problemet er, at mange unge vælger at bosætte sig i de større byer, efter de er færdige med at studere, alt i mens langt færre flytter til landområderne. Vores idérige initiativer skulle dæmpe urbaniseringens tendens, da initiativerne skulle fremgå i en kort skriftlig fremstilling til ministeren. Med overskriften "Urbaniseringen flytter ud" udarbejdede vi derfor et notat med vores konkrete forslag, som tog udgangspunkt i vores egen situation. Hvad ville få os, gruppe 4, bestående af to statskundskabere, en cand.mag og en ingeniør, til at bosætte sig i en mindre kommune fremfor i storbyen? Genkendelse ville måske hjælpe os på vej. På statskundskab møder vi allerede fra studiestart de store virksomheder. Vi møder Djøf, Epinion, Rambøll, ja, listen er lang, og kun én gang er jeg direkte blevet præsenteret for et alternativ - da der i min RUS-uge stod en mand i en

form for overalls og gjorde reklame for Lemvig kommune. Jeg må indrømme, at det ikke gjorde det store indtryk på mig. I hvert fald ikke i forhold til et fremtidigt job. "Urbaniseringen flytter ud" har derfor et mål om at styrke indsatsen over for unge, mens de fortsat er under uddannelse, med henblik på at smidiggøre vejen til at finde et arbejde og bosætte sig i de mindre kommuner. Vi vil skabe en kontinuerlig proces med både jobcrawl, minipraktik og erhvervs-messer, som fokuserer på, at unge skal kunne genkende alternativet og finde det attraktivt.

HVAD HAR VÆRET SJOVEST VED FORLØBET?

Minipraktikopholdet tilbød 15 arrangementer, hvor jeg deltog i 14 af dem. Der var blandt andet tale om en officiel modtagelse på rådhuset ved Borgmester Jacob Bundsgaard, et oplæg om at starte som nyuddannet i centraladministrationen ved en tidligere statskundskaber (og PF'er), en middag på Café Futten i Nørager med efterfølgende Høstfest i Nørager forsamlingshus med blandt andre Bonderøven, og sidst, men absolut ikke mindst minipraktikkens afsluttende arrangement: fremlæggelse for Ministeren. Vi kan hurtigt blive enige om, at by, bolig og landdistrikts problemstillinger ikke lyder videre sexet, men jeg synes virkelig, at de faglige debatter og diskussioner var enormt spændende. Jeg blev især fascineret af debatten til Høstfesten, hvor mange lokale bød ind med både ris og ros til ministeriets arbejde. Her gik det for alvor op for mig, at et vigtigt aspekt i at arbejde ved

centraladministrationen er at lytte til de mennesker, som kæmper med problemstillingerne i hverdagen. Men hvad har været sjovest? Kort sagt synes jeg, med frygt for at lyde uprofessionel og en smule star-struck, at det var sjovt at møde Ministeren og ministeriets medarbejdere, og følge det arbejde, de til dagligt udfører.

HVAD HAR DU FÅET UD AF PRAKTIKPLADSEN?

Mit udbytte af praktikpladsen knytter sig til den evige diskussion om teori versus praksis. På trods af at jeg kun har haft offentlig forvaltning i fem uger, var det forfriskende at se et konkret organisationsdiagram, og hvad det havde af betydning for ministeriets daglige virke. Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter er en lille organisation, og som beskrevet, lyder ressortområdet ikke som det mest ophidsende, men beskrivelsen af det daglige arbejde åbnede mine øjne. Fordelene ved at arbejde i centraladministrationen virkede endeløse. Ligeledes blev der kun talt varmt om at netop at være ansat i et lille ministerium. Alt dette bevirkede til, at da det blev fredag, og praktikken var overstået, var jeg opsat på at jeg skulle redde verden en mindre kommune af gangen. Nu, lidt tid efter, kan jeg dog tage mine kritiske (og store) hipster-briller på. Af udbytte fik jeg absolut indblik i den virkelige verden, jeg mødte nogle spændende mennesker og fik et billede med Bonderøven. Det var en sjov oplevelse, og nu ved jeg, hvad et job i centraladministrationen indebærer - om jeg skal ud og redde verden, er dog fortsat usikkert.

Øremærket barsel – en game changer?

Manglende ligestilling på arbejdsmarkedet har længe været et spørgsmål om diskrimination af kvinder, men den seneste tids diskussion om øremærket barsel til far vender debatten på hovedet. I skrivende stund har regeringen imidlertid valgt at droppe den øremærkede barsel og foreslår i stedet at indføre en bonusordning.

AF: CAMILLA SØHOLM // camillasoholm@me.com

Man sagde engang, at der bag hver succesfuld mand måtte stå en stærk kvinde. I dag har udsagnet en diskriminerende klang, taget den danske feminisme historik i betragtning, hvor en kvindes placering i skyggen af en mand har været et af oprørets udgangspunkter. Kvindens position på arbejdsmarkedet har været omdrejningspunkt for en række politiske tiltag, hvis formål har været at udligne mulighedsforskelle mellem kønnene og derved komme diskrimination af kvinder til livs. Ifølge Nina Smith, professor i nationaløkonomi ved Aarhus Universitet, er kvinders graviditet den største udfordring for lige løn og muligheder på arbejdsmarkedet. Barselsspørgsmålet er *"den helt afgørende nøgle til ligestilling"*. Men problematikken er tosidet. I dag er det stadig moren, som tager langt størstedelen af den samlede orlov, hvilket kan forklares ved, at barsel til faren ikke er legitimeret eller normaliseret ved lovgivning. Kampen for kvinders ligestilling viser sig derfor også som et spørgsmål om diskrimination af mændene.

ØREMÆRKET BARSEL ER IKKE NYT

Da S-SF-R-regeringen i efteråret 2011 klatrede ud af tårnet med regeringsgrundlaget under armen, var en af de værdipolitiske mærkesager at indføre øremærket barsel til mænd. *"Regeringen vil øremærke op til tre måneder af den betalte barselsperiode til manden"*, lød det. Historisk set er øremærket barsel imidlertid ikke et nyt fænomen, da de danske fædre i slutningen af 90'erne fik øremærket 14 dages barselsorlov af den samlede barselsorlov. En undersøgelse fra statens forskningsinstitut viser, at tiltaget fik et stort antal mænd til at tage på barsel, da andelen af mænd på orlov steg fra 7 til 21 procent. Det var imidlertid stadig kvinden, der påtog sig langt størstedelen af barselsperioden. Orloven til fædre blev afskaffet i 2001, da VK-regeringen tiltrådte, med argumenter om tvang, formynderi og indgreb i familiernes valgfrihed.

BARSEL ER EN GAME CHANGER

Barselsorlov har historisk set altid været morens anliggende, og sådan er det

stadig. Moren tager i dag omkring 93 procent af barselsperioden. Men kvindens karrieremål har ændret sig, og det gør barsel til en game changer ifølge professor ved Institut for Økonomi, Nina Smith: *"De kvinder, der har tænkt sig at gøre karriere, de tager også fuld barsel. De få kvinder, der så ikke gør det, de bliver økonomisk set statistisk diskrimineret, fordi man bare antager, at de er ligesom alle de andre kvinder."* Statistisk diskrimination dækker over, at arbejdsgiveren tager ansøgerens køn som ene indikator på deres adfærd, hvorfor kvinder i den fødedygtige alder vurderes som mere usikre kandidater end mændene – selvom de på papiret har de samme kvalifikationer.

Kvinderne er imidlertid ikke alene om at være påvirket af kønsstereotypet. Ifølge et litteraturstudie fra SFI anerkender mænds arbejdsgivere ikke nødvendigvis mændenes ønske om barselsorlov som en rettighed, selvom det er det. Mænd skal således ind i en længere forhandling med sin arbejdsgiver, før

:kp

kritisk profil

:kp — statskundskabs faglige forening
vi arrangerer foredrag og studiekredse — og vi vil gerne have dig med!
like os på www.facebook.com/kritiskprofil
eller kom ned på vores kontor på foreningsgangen — vi har møde hver fredag kl. 12.15

barselsorlov kan blive en realitet. Endvidere oplever mænd, at de udsender et negativt signal til omverdenen, hvis de frivilligt går på barsel: *"Forskning viser, at hvis der er et frit valg i familien, da vil man for mændenes vedkommende blive individuelt straffet, hvis man går på barselsorlov. Fordi man ikke forventer det af manden, bliver det et negativt signal for mandens karriere,"* lyder det fra Nina Smith. Siden 1995 har Sverige haft indført de såkaldte 'fædrekvoter', hvor 60 dage er reserveret til faren – denne kan altså ikke overdrages til moren. Den frafalder altså, hvis faren ikke benytter sig af den. Et studie kort tid efter indførelsen viste, at 90 procent af de svenske fædre i 1998 benyttede fædrekvoten, hvilket peger på, at øremærket barsel har en effekt på, hvorvidt mænd benytter sig af deres ret til barsel. En øremærkning af barsel vil derfor bidrage til at mindske de implicite straffe og manglende accept, som fædre ellers bliver udsat for, når barslen er frivillig, da det ikke længere hviler på den individuelle mand.

ØREMÆRKNING ERSTATTES AF BONUSORDNING

I september 2013 valgte regeringen at droppe den øremærkede barsel til mænd, hvilket fik oppositionen til at synge den gamle sang om løftebrud. Regeringen vil derimod indføre en bonusordning, hvor fædre kan få op til 3.000 kr. skattefrit om måneden, hvis de tager mere end 6 ugers barsel, hvilket svarer til ca. 100 kr. om dagen. Flere eksperter har imidlertid påpeget, at det bonusordningen ikke får nogen (om end ganske lille) effekt. Også Nina Smith påpeger, at *"(...) økonomi betyder en hel del for barselsorloven. Min vurdering er, at 100 kr. om dagen er for lidt, hvis det skal flytte noget. Det vil have en ganske lille effekt."* Finansiering er afgørende i en families valg, hvorfor lønforskellen mellem mænd og kvinder på arbejdsmarkedet også er en væsentlig årsag til, at kvinden oftest vælger at tage fuld barsel, da omkostningerne er mindst herved. Erfaringer viser, at fædres brug af orlov stiger, hvis fædrene får fuld løn under orloven.

Har eksperterne ret i deres vurderinger, vil en bonusordning ikke rykke på noget, hvorfor vi risikerer at ende i en situation, der ligner udgangspunktet. Men det sidste ord er formentlig ikke sagt i forhold til ligestilling på arbejdsmarkedet – slet ikke når det kommer til øremærket barsel til mænd.

Fornemt besøg fra NATO

AF: CHARLOTTE VAN DOORN BERNHARD // charbernhard@gmail.com

Trappen op til Juridisk Auditorium er fyldt med mennesker allerede fyrrer minutter inden hovedpersonens ankomst. Rummet summer af spændthed og begejstring. "Hvis man ikke har fået billet, er der så et sted man kan vente i tilfælde af, at nogen med billet ikke dukker op?" spørger en studerende håbefuldt. Det har bestemt ikke været let at få adgang til arrangementet. Han får pænt besked på, hvor han skal vente, hvorefter dørene åbnes, så vi med billet endelig kan finde vores plads. Det er pænt sagt ikke et prangende lokale, som er valgt til dagens begivenhed, men det lader folk ikke slå sig ud af. I løbet af femten minutter er lokalet fyldt op, alle er på plads, og den spændte stemning er slet ikke til at tage fejl af: I dag er for mange en stor dag på statskundskab.

SOM EN AF OS

Så, endelig bliver der tisset på mængden, og den ventede gæst, NATO's generalsekretær, kommer ind i bunden af auditoriet. I et skræddersyet mørkeblåt jakkesæt og dertil matchende slips fremtoner Anders Fogh Rasmussen rank og skarp, som han er kendt for. Man kan ikke andet end at føle en lille smule ærefrygt, lige inden han sætter munden til mikrofonen. Hvis der på nogen måde havde været en formel eller trykket stemning, inden generalsekretæren kom på podiet, forsvinder den som dug for solen, i det øjeblik han tager ordet. Han ligger godt ud med en økonomjoke, og det er tydeligt at mærke, at det er lige, hvad salen har brug for: Nu ved vi, hvilken tone vi skal synge i. Tonen, som hurtigt opfanges som værende af-

slappet og nærværende, fortsættes uafbrudt gennem hele Foghs oplæg. Det er især tydeligt at mærke, at besøget ikke blot er 'endnu et punkt på dagordnen', da han løbende præsenterer klare referencer til pensum og til hverdagen på instituttet.

Begejstringen herfra stiger og stiger – især i takt med, at han ofte taler, som om vi alle befinder os i hjemmelige gemakker med dæmpet belysning og gamle røverhistorier. "Nu når der ikke er presse til stede" og "i en forsamling som denne, kan jeg godt fortælle" er sætninger som generalsekretæren gentagne gange tager i munden, og alle er tydeligt vilde med hans familiære tilgang. Efter lidt mere end tredive minutters oplæg omkring realismens, liberal-

Billetterne var væk på få minutter, da rektoratet og AU Kommunikation, i samarbejde med foreningerne PF og IP-NU, præsenterede et arrangement med NATO's generalsekretær eksklusivt for statskundskabsstuderende den 03.10.2013.

ismens og den realistiske liberalismes syn på begivenhederne i henholdsvis Afghanistan, Libyen og Syrien, bliver der åbnet op for spørgsmål fra salen.

EN PRIMÆR KILDE – BRUG DEN

Rektor havde i sin indledende tale opfordret alle til at bruge generalsekretæren som *"en primære kilde"*, hvilket i den grad bliver taget alvorligt. *"Hvilken rolle forestiller De dem, at NATO vil spille efter en kemisk afvæbning af Syrien, og der højst sandsynligt forsat raserer en borg-erkrig, når FN har udspillet samtlige kort, de havde tilbage på hånd-en?"*, er første spørgsmål i rækken. Der er aldrig stille med hænder i salen, og spørgsmålene spænder fra Europas olieinteresserne i Libyen, sammenhængen (eller mangel på samme) internt i Syrien, og hvorvidt

Fogh fortryder den danske beslutning om at deltage i Irakkrigen i 2003. Instituttets egen Derek Beach, dagens ordstyrer, kan heller ikke dy sig fra at stille generalsekretæren et spørgsmål, hvilket, ikke overraskende, omhandler amerikanske politiske anliggender. Alle spørgsmål besvares indgående. Fogh er imødekommen overfor selv de kritiske og, til tider, mere nærgående spørgsmål. Naturligvis fornemmes en vis politisk afvigelse og diplomatisk indgang til spørgsmålene (old habits die hard), men den serveres med meget mere humor og afslappethed end forventet. Selv en drillende kommentar til Villy Søvndals fremfærd i Folketinget er der plads til, hvor der ifølge Fogh overraskende er opstået enighed mellem de to, tidligere meget forskellige, holdninger til

militær indgriben.

Alt i alt medbragte generalsekretæren store mængder aktualitet og nærvær ved sit besøg. De mange fremmødte studerende belønnede generalsekretæren med rungende klapsalver, og en noget nær idolstatus, da der efterfølgende var kamp om at få taget billeder med Fogh. Det var tydeligt at mærke en tilfredshed hos de studerende, som kunne tage med sig hjem, hvordan det daglige pensum senere kan skabe rammen om vigtige beslutninger udenfor instituttets mure.

Code of hvad for noget?

Ledelsen for BSS har valgt at indføre et code of conduct for de studerende. Et regelsæt som fastlægger linjer for, hvordan man opfører sig, når man er studerende på Aarhus Universitet.

AF: MARIANNE JENSEN // marianne_jensen@hotmail.com

De studerende på BSS modtog i september beskeden om, at der som noget nyt var blevet indført et såkaldt 'Code of Conduct', som skulle være med til at sikre at de studerende og underviserne, kort sagt, opfører sig ordentligt overfor hinanden. En af grundene til at kodekset er blevet indført, er for at BSS kan få en EQUIS-akkreditering. Handelshøjskolen havde før sammenlægning med Universitetet en sådan akkreditering, og i forbindelse med sammenlægning og at den tidligere akkreditering udløb, har det været nødvendigt at gensøge om den.

Prodekan Peder Østergaard mener dog ikke, at det er den centrale årsag til at kodekset er blevet indført. Han ser det derimod nærmere som en forventningsafstemning mellem undervisere og de studerende, og som nogle retningslinjer til, hvad der forventes af en, som studerende på Aarhus Universitet. *"Når man er studerende på Aarhus Universitet, BSS, har man nogle forpligtelser. Kodekset er blevet indført for at sikre, at folk ikke opfører sig som en flok platurgler, når de repræsenterer universitetet"*, udtaler Peder Østergaard. Han henviser til den studiemiljøundersøgelse, som blev lavet i 2011. Undersøgelsen viser at ikke alle studiemiljøer er lige så gode, som man kunne ønske sig. Derfor blev

kodekset udformet for, forhåbentligt, at forbedre de forskellige studiemiljøer.

SAMARBEJDE?

Kodekset er, ifølge Peder Østergaard, opstået som resultatet af et samarbejde mellem fakultetsledelsen, Akademisk Råd og Studienævn. Noget som Heidi Klokke, medlem af Statsrådet og studerende på statskundskab, ikke er enig i. Hun mener derimod, at de forskellige studenterorganisationer ikke har haft nok indflydelse på udformningen af 'Code of Conduct', og at det er blevet presset nedover hovedet på de studerende. *"Vi, i de forskellige studenterorganisationer, har haft mulighed for at ændre i den originale udgave af kodekset, som rektoratet fremlagde, men rammerne var lagt fast på forhånd. Jeg synes ikke, der har været tale om et reelt samarbejde i processen"*, siger Heidi Klokke. Hvis der absolut skal være et regelsæt for de studerendes opførsel, så skulle det, ifølge Heidi Klokke, helt fra starten af have været udarbejdet i fællesskab med studenterorganisationerne, hvilket hun ikke mener, er tilfældet.

HVAD KAN DET BRUGES TIL?

BSS fik ikke EQUIS-akkrediteringen, men har stadigvæk et Code of Conduct, som regelsæt for god opførsel mellem

underviserne og de studerende. Et regelsæt som Peder Østergaard i høj grad mener, vil gøre en forskel for de studerende. Både i forhold til forbedring af studiemiljø, men også ved at vise det værdigrundlag, der er på BSS. *"Vi oplever nogle enkelte studerende, der opfører sig på måder, som ikke gavner de med-studerende, og som er med til at skade Aarhus Universitets, BSS's, ry. Det skulle Code of Conduct gerne afhjælpe"*, siger Peder Østergaard. Heidi Klokke tvivler derimod på, at det vil komme til at gøre en reel forskel for de studerende. Hun ser nærmere kodekset som et led i den akkrediteringsproces Universitetet gennemgik, og ikke med det formål at gavne den enkelte elev. *"Det kodekset beskriver, er hvordan folk allerede opfører sig, så derfor tvivler jeg på, at det kommer til at gøre den store forskel i vores hverdag"*, er Heidi Klokkes afsluttende vurdering.

Læring

Ved at udvise et højt ambitionsniveau og påtage sig medansvar for undervisningen kan de studerende bidrage til at skabe et dynamisk og inspirerende fagligt miljø. BSS er forpligtet til at sikre rammerne for dette, bl.a. via regelmæssige studiemiljøundersøgelser og dialog med de studerende.

Samvær

De studerende skal udøve gensidig omsorg og ansvarlighed i alle faglige relationer – i det personlige møde, i gruppesammenhæng og i det kollektive rum. De studerende forventes endvidere at optræde venligt over for alle de møder på universitetets arealer, uanset race, køn, nationalitet, religion og social baggrund.

Omverdenen

Når de studerende optræder som repræsentanter for Aarhus Universitet og BSS over for virksomheder, organisationer og samarbejdspartnere, er det afgørende, at de medvirker til at opbygge og bevare et positivt omdømme i omverdenen.

Har du lyst til at skabe grundlaget for fremtidens beslutninger?

Vi er...

- En analysebaseret konsulentvirksomhed, der gennemfører specialdesignede undersøgelser i højeste kvalitet
- Stedet for de ambitiøse uden højtloftede albuer; stedet hvor de dygtige føler sig i godt selskab
- Ca. 60 samfundsvidenskabeligt uddannede konsulenter i Danmark (Aarhus og København). Vi har desuden kontorer i Oslo, Malmø, Stavanger, Wien og Vietnam

Vi tilbyder...

- En arbejdsplads med højt til loftet: Den nyansatte kan komme med lige så værdifulde input som den erfarne konsulent. Medarbejdere, der udvikler sig gennem udfordringer, er vores primære ressource
- Muligheden for at deltage i alle faser i projektcyklussen fra design, planlægning, dataindsamling, analyse og afrapportering på projekter i både den offentlige og private sektor
- Muligheden for at snuse til forskellige områder såvel som at fordybe sig i områder, man finder særligt interessant

Vi søger...

- Personer, der har kendskab til kvantitative eller kvalitative metoder, kan tænke og arbejde analytisk samt metodisk, kan formidle komplekse sammenhænge – både skriftligt og mundtligt, kan arbejde selvstændigt og samtidig er en holdspiller, kan overholde en deadline og har et godt humør og socialt engagement.
- Vi ansætter praktikanter hvert semester og desuden juniorkonsulenter (studerende) og konsulenter efter behov.

Læs mere på www.epinion.dk, hvor du også kan finde aktuelle jobopslag og kontaktoplysninger

EPINION

Fra viden til handling

Det var et nemt valg

Danmarks nuværende finansminister Bjarne Corydon er uddannet Cand.scient.pol fra Aarhus Universitet. Kandestøberen er taget til Finansministeriet for at mødes til en snak med ministeren om studier og karriere.

AF: ANNE-METTE BONDE // anne-mettebonde@hotmail.com OG MAJA HAJAJ MELDGAARD // majahajajmeldgaard@gmail.com

Det er fredag formiddag og vi ankommer til finansministeriets bygning, som set udefra ikke ser ud af meget, når man tænker på, at det er bag disse mure, alle Danmarks finanser forhandles på plads. Efter at have hilst på en strøm af tidligere IFSK'ere og da Henrik Qvortrups tid med finansministeren er slut, kommer han og hilser os velkommen. Vi får en kort rundvisning i hans gemakker, og mærker magtens vingesus, idet vi træder ind i det dunkle forhandlingslokale. Bjarne pointerer da også: *"Herinde er der sket mange ulykker"*. Vi sætter os til rette på hans kontor, der er på størrelse med en balsal, og lægger ud med en snak om hans tid på studiet.

Bjarne fortæller, at han altid har interesseret sig for politik og samfund. *"Jeg tænkte over jura, og jeg tænkte meget over økonomi, men efter at have dykket lidt ned i tingene, blev det meget tydeligt, at kongeuddannelsen, hvis man er interesseret i politik og forvaltning, er statskundskab og ikke bare statskundskab, men statskundskab i Aarhus. Det var et nemt valg"*. Han har dog ikke altid vidst, at han selv ville være i politik. Det kunne lige så godt have været i forvaltningen, inden for medier, som forsker eller i andre roller, som har med samfundsforhold at gøre, sågar også i det private erhvervsliv. Ved siden af sine

studier var Corydon med i Frit Forum, næstformand i studienævnet og aktiv i studenterrådet. Desuden var han instruktør i det daværende fag 'Fremmede landes politiske systemer'. Han var også med til at starte statskundskabs eget fodboldhold, hvilket leder snakken over på rygtet om, at han stillede op som kasserer for selv samme fodboldhold, men ikke blev valgt. Dette rygte afviser han dog: *"Det er Nicolai Wam-mens ondsindede løgne. Jeg må på et tidspunkt have ham stillet til regnskab"*, siger han halvironisk, dog uden at give os et rygte med tilbage til Aarhus.

“

kongeuddannelsen, hvis man er interesseret i politik og forvaltning, er statskundskab og ikke bare statskundskab, men statskundskab i Aarhus. Det var et nemt valg.

Da snakken bevæger sig i en mere karriereorienteret retning, pointerer Corydon, til spørgsmålet om man skal have gode karakterer for at blive finansminister, at det bestemt ikke skader, da man i hans job, har utrolig meget ud af det, man lærer på sit studie. *"Men en minister kan jo have mange forskellige baggrunde, så det er ikke nogen forudsætning, at man har læst på vores studie, eller noget tilsvarende, men det hjælper"*. Corydon svært ved et udpege bestemte fag, som hde mest brugbare i hans karriere, men fremhæver, at han *"var enormt glad for økonomi, og at det lå så tidligt i forløbet og at det vejede tungt på vores studie. Hele grundintroduktionen til komparativ politik og overbygningsfagene var med til at give en grundlæggende metode til at arbejde med samfundsforhold, som jeg har trukket på siden"*, siger han og fortsætter: *"Jeg føler, statskundskab har rustet mig fantastisk godt. Jeg synes, at miljøet og uddannelsen er enormt god i Aarhus. Det har jeg stiftet bekendtskab med i mange sammenhænge, også som chef."* Med et smil på læben pointerer han, at han i hvert fald er glad for netop sin uddannelse fra Aarhus Universitet, selvom han ikke direkte vil favorisere statskundskab på Aarhus Universitet over statskundskab på Københavns Universitet. Efter de rosende ord om

IFSK, kan Bjarne Corydon dog også ved nærmere eftertanke nævne områder af studiet, der kunne forbedres. *"Jeg synes jo, at den måde statskundskab er bygget op på, er uvurderlig. Men jeg tror sagtens, at hvis man ser på den praktiske anvendelse, så vil det kunne gøres endnu stærkere. Langt de fleste statskundskabere vil kunne finde sig selv i en situation, hvor de vil komme til at beskæftige sig med både økonomi og jura. Så jeg synes sagtens, at man kunne sætte sig højere ambitioner i forhold til at bemestre både økonomi og jura. Jeg synes også sagtens, at man - uden at ofre det teoretiske - kunne have suppleret med et mere praktisk indhold i forhold til den konkrete forvaltning af vores samfundsmodel i Danmark. Hele maskinrumselementet af vores samfundsliv havde ikke, i min tid, et skarpt fokus."* Corydon tilføjer, at offentlig forvaltning er en introduktion til teorier og principper om den offentlige forvaltning, men mangler det praktiske aspekt for, hvordan Danmark konkret og operativt drives som samfund i forhold til lovgivnings- og budgetprocesser, men også men hensyn til styringsregimets udvikling i konkret forvaltningsmæssig og politisk kontekst.

Til spørgsmålet om, hvad man skal gøre som statskundskabsstuderende, for at gøre sig attraktiv for arbejdsmarkedet udtaler han, ikke overraskende, at det bedste man kan gøre er, at gøre sig umage med sit studie. *"Det lyder kedeligt, men man lægger faktisk vægt på, at folk har taget en god uddannelse. Man skal se sine studieår, som en fuldstændig fantastisk mulighed for at få noget i rygsækken, som man skal bruge resten af*

sit liv. Man får aldrig en så stor chance igen, så snart man er færdig, så er man inde i et karriere- og familieforbøb, og der åbner sig aldrig et lige så stort vindue i ens liv igen i forhold til at få grundlæggende kompetencer. Alle skal vælge deres egen vej, men at tage slæbet med de fundamentale ting, det er en rigtig god ide. Og så skader det ikke at prøve noget rigtigt arbejde. Det synes jeg, at man skal gøre, hvis man kan finde noget, der er interessant. Man skal tænke over at prøve noget substantielt, fremfor noget, der glimter og blinker på CV'et. Det tror jeg, at mange arbejdsgivere har blik for." Han uddyber, at ved praktikophold eller lignende har man en række muligheder for enten at vælge noget, som kan se flot og prestigefyldt ud, eller vælge noget, hvor man som praktikant reelt får jord under neglene. Man kigger i meget høj grad efter reelle kompetencer. Hvis han selv skulle ansætte en studentermedhjælper, ville

“

Der er mange måder at komme til politik på, og det skal man huske at have respekt for som DJØF'ere.

han se på folks karakterer, men det er ikke det eneste, der spiller en rolle. Det er også et spørgsmål om personlighed, personlige kompetencer, erfaring samt den indgang man har til det job, man skal have. Men han står ved, at det spiller en rolle, at man er stærk faglig.

Det faglige fokus leder snakken over på professionalisering af Folketinget. Finansministeren ærgrer sig over, at debatten er drevet i en negativ retning, når det handler om folk, som har gjort sig umage med at uddanne sig for at varetage en folketingspolitikers opgaver. I forlængelse heraf siger Corydon: *"Ved siden af det skal man huske at have en grundlæggende respekt for folk, der kommer til politik med en helt anden baggrund. Man skal vide, at de har nogle ting at byde på, som vi ikke har i vores portefølje. Der er mange måder at komme til politik på, og det skal man huske at have respekt for som DJØF'ere."*

Praktik i Bruxelles

Mange har en drøm om at få lov at sætte foden indenfor de lukkede mure i Bruxelles, de europæiske beslutningernes hovedstad. Mathias fortæller her om sine oplevelser som praktikant ved Danmarks faste EU repræsentation.

AF: MATHIAS ØRBERG // mathias.orberg@gmail.com

'Reppen' er Danmarks største repræsentation med over 70 ansatte, der varetager Danmarks EU-interesser indenfor alt fra sikkerhedspolitik til fiskekvoter og lakridspiber. Jeg var udmærket klar over, at jeg som praktikant ved en så stor repræsentation næppe ville få høj grad af ansvar eller mulighed for at placere fingeraftryk på endelige politiske outcomes. Til gengæld ville jeg få mulighed for et indblik i den, til tider, komplicerede beslutningsproces de flest forbinder med Bruxelles.

ARBEJDET SOM PRAKTIKANT

Som praktikant deltog jeg i Rådet for den Europæiske Union/Ministerrådet. Her fulgte jeg sager fra deres første fremstilling i Rådet til Medlemsstaternes efterfølgende tilføjelser og videre til forhandlinger mellem Kommissionen og Europaparlamentet til endelig vedtagelse. Som praktikant får man lov til at sidde med på sidelinjen hele vejen, og får derfor et godt kendskab til storpolitiske forhandlinger i EU-regi. I forhold til arbejdsopgaver nævnte mit praktikant-opslag blandt andet informationssøgning og bearbejdning, samt udarbejdelse af referater og indberetninger. Og det løj ikke. Arbejdet bestod oftest af forberedelse til, deltagelse i, og indberetning fra arbejdsgruppemøder i Ministerrådet. Langt fra det glamourøse billede af springende champagnepropper og svineri på den fede måde, som EU-diplomatiet til tider kan frembringe. Umiddelbart lyder det ikke som den mest opløftende praktikstilling, men intet kunne være længere fra sandheden. Emnerne, der blev behandlet, var for mig et politologisk slaraffenland. Der var sanktioner

mod Zimbabwe, genopbygning af Mali, militærindsats ved Afrikas Horn og meget mere. Dertil krydrede Reppen det maskinelle embeds-arbejde med en åbning af en af politikkenes absolut største sorte bokse, EU. Og ved gud, hvor var boksen fuld af skærmydsler. Det er ganske enkelt fascinerende at overvære diplomati og "high politics" in action. Derudover var det enormt overraskende at opdage, hvor meget små tilfældigheder eller en enkel vanvittig fransk diplomat kan betyde for den måde, EU ruller milliarderne ud på. Med en erfaren vejleder, der havde lyst til at lære fra sig, lærte jeg ting om EU, som en seminarstruktureret overvågning fra et akademisk elfenbenstårn aldrig ville have kunne give mig. Derudover bød opholdet på en række mere selvstændige arbejdsopgaver. Jeg var ofte Danmarks eneste repræsentant ved møder i Rådet, og var også med til at arrangere en konference omhandlende den menneskerettighedsbaserede tilgang til udvikling. Mine selvstændige arbejdsopgaver var dog ikke repræsentative for den gængse arbejdsgang, men mere en nødvendighed idet Reppens generelle underbemanding kolliderede med et højintensivt halvår i udviklingsafdelingen.

HVERDAGEN I BELGIEN

Belgien viste sig som et til tider mærkværdigt land. Landet består af to separate regioner, Wallonien og Flandern, og der har i årevis været seriøse diskussioner om opsplitning af landet. Denne lokalpatriotisme mærkes hele vejen igennem samfundet, og har resulteret i en decideret autonomieks-

tremistisk forvaltning. Bruxelles, der er en smule mindre end København, består således af 19 forskellige kommuner, med 19 forskellige borgmestre og byråd, der alle har meget svært ved at samarbejde. I Saint-Josse, min hjemkommune, var omkring 90 procent af befolkningen enten af tyrkisk eller arabisk oprindelse, i Matonge var der stort set kun kongolesere, mens der i Ixelles stort set kun var Caffè Latte. Der var dog på ingen måde tale om ghettodannelse eller apartheid, og byens centrum var kendetegnet ved et massivt kludetæppe af nationaliteter. Alt i alt en charmerende sekterisk kosmopol. Derudover var Bruxelles også hjemsted for en masse praktikanter. Deriblandt små 100 danskere, der var indlogeret i danskerhuse rundt omkring i byen, og som jeg kom til at tilbringe meget tid med. Dertil kom koncerter, kulturelle arrangementer, foredrag, konferencer og – selvfølgelig – belgisk øl. Der var nok at fordybe sig i, og for mig var det et halvår, der kørte på alle tangenter, og hvor tiden fløj af sted. En erfaring og oplevelse, der varmt kan anbefales.

How to Choose a Good Conference?

Catherine Zhukova is currently a PhD candidate at the Department of Political Science and Government where she is a part of the political sociology subsection. Here she gives an insight in the procedures behind and the purpose of PhD conferences.

AF: CATHERINE ZHUKOVA // ezhukova@ps.au.dk

As a PhD student in Aarhus, you have a possibility to participate in conferences, where you can present your work-in-progress or a finished piece, to meet researchers in your field. However, to select a conference among a big variety 'from the market' may sometimes be a challenging task, especially if you are not familiar with the organizational rules of a particular conference in advance.

Usually you have to submit an abstract of the work to be presented before the conference starts (from 1 month to more than half a year). While submitting, the only information you know is the topic of the conference, the dates and place it will be held in, the name of the thematic stream, and sometimes, the stream's chair. However, what you may still not know is the panel you may end up with, the panel's chair, the presence of a discussant, and other participants. The role of the panels' chair is a ceremonial one - to introduce the panel and its participants, and to keep the time limit of each presentation, to lead the discussion after all presentations. The discussant plays a different role, as he or she is responsible to read your paper in advance and give you

substantive comments after your presentation. In comparison, the audience in the conference room can only listen to your presentation and ask questions, but does not have access to your paper.

The information about the panel, chair, discussant, and participants becomes available closer to the dates of the conference. At this point, besides learning who the people in your panel are, you may consider checking other panels and see whether there are people you would like to arrange personal meetings and share your research experience and ideas.

From the three conferences I have attended so far (on trauma in Lisbon, on nationalism in New York, and on crisis in Turin), the arrangements were different. The discussant of the paper was organized only in New York, while in Turin I had to do a 15 minutes Power Point presentation without sending a written version of the paper at all. In both New York and Turin the scope of the conference was very big, with many panels going on at the same time, so I had to prioritize which ones I would like to attend, while skipping the other. Therefore, the num-

ber of people in the audience at each panel could not have always been very big.

In New York I arranged 3 personal meetings with people of similar research interests in advance before flying to USA by finding their names in the conference book. I knew them from the literature, so to go there and meet them in person was a great experience. In Turin we had a thematic stream consisting of 8 panels, so I met the people with similar research expertise simply by attending these panels.

In comparison, in Lisbon the conference was smaller and more thematic with about 15 panels in total, and each panel having its particular time. Hence people could attend 15 panels all together. This helped to know each of the participants very well and to discuss common interests. As my presentation was the last on the list, I had to change the whole idea of what I wanted to say in order to make a sort of 'concluding remarks' of what has been said during the whole conference using my case study. It was a combination of fun, improvisation, and responsibility at the same time.

BrevKanden

Søren og Søren er som altid klar til at svare på læsernes kvaler. Send dit spørgsmål til kanden@ps.au.dk eller aflever det i den blå postkasse uden for Kandestøberens kontor

AF: SØREN ANDERSEN // riisandersen@hotmail.com OG SØREN RIIS // riis3010@gmail.com

Kære Brevkanden.

Er det sandt, at Christian Bjørnskov er født med rullekrave på?

Kærligst,
Den Fortvivlede Fashionista

Kære Den Fortvivlede Fashionista. Sjovt du spørger om netop dette. Mange har gennem tiden været af den opfattelse, at Christian Bjørnskov var født med rullekrave. Dette er dog ikke helt sandt. Rygtet udspringer af gamle babybilleder af Christian, hvor nogle har forvekslet den solide dobbelthage, som babyer generelt har, med en rullekrave. Desuden skulle Christian eftersigende have været iført en T-shirt til sidste forelæsning, men dette kan vi ikke bekræfte.

Hilsen
Søren og Søren

Halløjsa brevkanden!

Hvordan kan det være, at fynboer foretrækker deres lokale øl, selvom alle ved, at de ikke er værd at skrive noget om? En Vestfyens til 2,50 kr. er IKKE en god øl!

Med venlig hilsen
Anonym

Kære Otto

Sjovt du spørger om netop dette. Fynboer er et stolt folkefærd, der værner om traditionerne, specielt sin foretrukne humle. Kendetegnet ved en ægte fynbo er jo netop, at personen til enhver tid, på trods af antallet af øl på ølkortet,

bestiller en Vestfyens Classic, en Ale nr. 16 eller Odense Classic. Og ja, naturligvis begynder de at citere H.C. Andersens værker efterfølgende, men det må man jo bare tage med. Og om hvorvidt Vestfyens er en god øl, så kan vi - uden at blinke - sige JA. Hvis du stadig skulle være i tvivl, henviser vi gerne til Fynsk Forening, hvor de hjertens gerne vil tage dig under vingerne, med ud at smage livets vand.

Hilsen
Søren og Søren

Kære Brevkanden,

Jeg har ikke en vaskemaskine i min egen lejlighed, og jeg deler derfor vaske- og tørrefaciliteter med resten af opgangens beboere. Når jeg skal til og fra vaskerummet, bærer jeg mit vasketøj i en stor blå IKEA-pose. Jeg synes simpelthen, at IKEA-poser er mere eller mindre perfekte til dette formål. Mit problem er bare, at der også er andre fra min opgang der synes, at netop mine IKEA-poser er særligt anvendelige. Jeg har derfor gentagne gange oplevet, at mine IKEA-poser forsvinder fra vaskerummet, mens mit tøj er i vaskemaskinen eller hænger til tørre. Jeg har kun én IKEA-pose tilbage nu. Hvad skal jeg gøre? Jeg har ikke lyst til at være hende den sure, som hænger "skæld ud"-sedler op og brokker sig over, at mine 5 kr. dyre poser på mystisk vis forsvinder, men jeg har på den anden side heller ikke lyst til at miste alle

mine poser. En tur til IKEA virker HELT uoverskueligt.

På forhånd tak for hjælpen,
Christine

Kære Christine

Sjovt du spørger om netop dette. IKEA-poser er af høj værdi i nærmest enhver situation. Men som du selv siger, er du ved at være en presset kvinde. Dilemmaet er altså, om du skal gå psykisk ned på grund af mangel på IKEA-poser eller skrive en lille flink besked, hvor du venligst beder folk om at holde deres lange fingre fra dine poser. Der siger vi klart: Skriv beskeden! Måske endda få fat i en spraydåse eller en stor sprittusch og skriv beskeden på din sidste IKEA-pose for at mærke territoriet af.

Hilsen
Søren og Søren

Kære brevkande

Jeg vinder aldrig noget i Sam Funds Prikkeleg. Hvordan øger jeg mine chancer? Hader kantinen mig?

Hilsen
Den dårlige taber

Kære Den Dårlige Taber

Sjovt du spørger om netop dette. Sam Funds Prikkeleg er et slaraffenland af tilfældigheder. Der er ingen garantier for noget, og jeg tror desværre, at den en-

VINDER AF KAFFEKORT

DEN DÅRLIGE TABER

Kom og hent dit kaffekort på Kandens kontor

este måde, du kan øge dine chancer på, er at blive ved med at prikke og sende billeder ind af søde katte, andre nuttede dyr, og billeder du kan finde på 9gag.com. Og om kantinen hader dig. Aldrig. De har kun kærlighed til de studerende. Ja altså, hvis de husker at rydde op efter sig selv!

Hilsen

Søren og Søren

Kære Søren og Søren

Som en ud af mange cykler jeg til uni hver dag. Det er jeg meget glad for og naturligvis taknemmelig over at have muligheden for. Men noget nager mig. Fakultetet er fyldt med flotte mennesker, og vi kender jo alle de sprøde dåser på jura. For ikke at nævne dem på psykologi, der ligeledes formår at nå enden af uniparken uden et eneste stænk af sved på deres pande. Syv minutter over otte, når jeg er blevet overhalet af et utal af studerende og samtidig er blevet en svedig håmgrænse og måske en pandekage under højre arm rigere, spørger jeg mig selv: Hvordan gør de? Så kære brevkande, er jeg den eneste, der hver dag rammes af denne forbandelse? Og findes der et trick til at undgå fremtidige kvaler?

Hilsen

Den fortvivlede cyklist, der bruger de første fem minutter på at dampe af. Mindst

Kære fortvivlede cyklist

Sjovt du spørger om netop dette. Forbandelsen er lige så gammel som AU selv. Gennem utallige generationer har hårdt trængte studerende været nødsaget til at møde op til timer og forelæsninger lettere svedige. Denne situation har skabt det, man kan betragte som en social skillelinje - altså mellem dem som bor over eller på højde med AU, og dem som bor nedenfor AU's bakketop. Studerende har gennem tiden forsøgt alt lige fra servietter under armene til ufattelige mængder antiperspirant, der indtil videre har vist sig at være nyttesløst. Det eneste, som til dato har vist sig at være signifikant effektivt mod sved, er bedre kendt som Midttrafik. Og hvordan gør juradåserne det så? Simpelt. De har så store mængder pudder i ansigtet, at de fysisk har lukket deres svedkirtler.

Hilsen

Søren og Søren

Kære BrevKanden

Jeg er kommet til at slå min lampe over sofabordet ned med et skum-ninjasværd (sådan et fra Legoland). Normalt er jeg ellers helt vildt ninja, hvorfor sådan noget typisk aldrig sker for mig. Jeg har prøvet at skifte pære to gange, men den virker ikke. Hvad skal jeg gøre?

Med lynets hast

Ninja-Niller

Kære Ninja-Niller

Sjovt du spørger om netop dette. Vi kan berolige dig med, at alle ninjæer står

eller kommer til at stå i samme situation. Problemet er ikke i så høj grad den ødelagte lampe men nærmere dine dalende ninja-skills. Ninjæer er ikke noget, man skal joke med - de er som isbjørne og SF'ere en uddøende race. Lige siden den officielle ninjauddannelse i Japan blev lukket sidste år, er verdens generelle ninjaniveau stærkt aftagende. Det officielle World Ninja Index viser et fald det sidste år på mere end 5%, og forudsigelserne er dystre for det internationale ninjaniveau. Så dit problem med den ødelagte lampe er ikke i så høj grad et udtryk for dit individuelle ninjaniveau, men konsekvensen af det stærkt dalende ninjaniveau på globalt plan. Dermed kan du ikke rigtig stille det store op, udover at nyde de sidste ninjajeblikke du har tilbage, før ninjæen endeligt forsvinder fra vores alles bevidsthed.

Hilsen

Søren og Søren

SkyrIS - et let alternativ

Som noget nyt kan du tage Kanden med i køkkenet, når vi fremover sætter fokus på en madvare eller madtrend, som får særlig gastronomisk opmærksomhed. Vi bringer naturligvis en opskrift til inspiration, vi selv har testet først. Bon appetit!

AF: SOPHIE ØDGAARD NIELSEN // sophieodgaard@gmail.com

INGREDIENSER

Jordbær // 100 g skyr, 1 dl jordbær (gerne frosne), saften fra 1 lime, 2 spsk kokosmel // Kiwiis // 100 g skyr, 2 kiwiis // Mangois // 100 g skyr, 1/2 mango, 1 spsk appelsinjuice.

FREMGANGSMÅDE

Blend jordbær, skyr og honning sammen til massen får en cremet konsistens. Hæld blandingen i en frysepose og klip hul i hjørnet. Fordel blandingen

ligeligt i alle 4 isforme. Forsøg at undgå at ramme siderne. Stil isene i fryseren i cirka 20 minutter, eller indtil de har sat sig. Forsæt denne fremgangsmåde med alle tre lag is. Ved det sidste lag sæt da ispindene i isen, inden du stiller dem i fryseren. Lad dem fryse i cirka 4 timer, eller indtil de er helt frosne. Når de skal spises, kan du med fordel hælde lidt varmt vand udvendigt på formen, indtil de slipper. Velbekomme.

SKYR

Skyr minder mest af alt om græsk yoghurt på diæt, og har lynhurtigt sneget sig ind i alverdens opskrifter som et sundt alternativ til cremefraichen. Eftersigende var det vikingerne, der tog viden om skyrproduktion med sig til Island, som stadig den dag i dag producerer skyren, om end mælkeproduktionen er for lav til at kunne eksportere produktet.

Storforbruget af skyr skal forklares ved en fedtprocent på omtrent 0,2 procent og et proteinindhold på 11 procent, hvilket fremkommer ved at lade vollen løbe fra syrnet skummetmælk. Derfor eksploderede skyrforbruget til at starte med blandt kvinder i Nordsjælland, men nu er også særligt yngre træningsivrige mænd blevet opmærksomme på skyrens kvaliteter.

En god skyr er fast i konsistensen og er tør som en grøn banan.

Det er let at skifte ingredienser ud efter smag og behag. Kast dig eventuelt ud i

Dadler
Passionsfrugt
Blomme
Lakridspulver
Banan
Kaffe
Vanilje
Figen
Hyldeblomstsaft
Chokolade
Hassel nødder
Ananas

Oktober
2013

Aktiviteter

Torsdag d. 10. oktober

Ove Kaj Pedersen: Globaliseringen og konkurrencestaten

Globaliseringen er i dag et vilkår, som alle moderne stater er underlagt. Det betyder, at alle lande i dag er en del af en konstant international kamp på kompetencer, viden og udvikling, og at denne kamp er et grundvilkår, som vi ikke kan undsige os. Spørgsmålet er, hvilken betydning dette har haft for den danske velfærdsstat og dens opgaver, administration og ledelse?

Torsdag d. 31. oktober

Kristian Madsen: Hvem styrer den politiske dagsorden?

Der er sket en markant stigning af indlæg fra politiske kommentatorer i medierne. Men hvad betyder det for politikerne og deres dagsorden? Kom og hør journalist på Politiken Kristian Madsens bud på kommentatorernes rolle og indflydelse på dansk politik, og om de overhovedet fortjener vores opmærksomhed.

Tirsdag d. 22. oktober kl. 17-19 i 'Store Juridisk' (1343-275)

Debat om 'Fremtidens sundhedsvæsen'

Frit Forum inviterer til debat om fremtidens sundhedsvæsen mellem Bent Hansen, formand for danske regioner, Kjeld Møller Pedersen, sundhedsøkonom fra SDU og formanden for Kræftens bekæmpelse Frede Olesen. De vil debattere betydningen af de nye superhospitaller, sundhedsvæsnets fremtidige økonomiske rammer, det kommunale sundhedsvæsen og forebyggelsesindsatsen ud fra både en økonomisk, politisk og faglig vinkel.

Mandag d. 4. november

Jens Blom-Hansen: Kommunalvalg 2013

Den 19. november 2013 er der kommunalvalg, hvor det bliver afgjort, hvem der skal stå i spidsen for landets 98 kommuner. Denne aften vil professor i statskundskab Jens Blom-Hansen give et indblik i aktuel kommunalpolitik. Er der reelle konflikter i landets kommunalbestyrelser? Hvad handler de om? Hvor interesserede er vælgerne egentlig i kommunalpolitik? Er statens styring af kommunerne blevet så stram, at kommunalvalg ikke længere giver mening?

Scæt X i kalenderen kl. 19.00

Amaliegade 27
8000 Aarhus C

Århus
FRIT FORUM
Socialdemokratiske
Studerende

Tilbud forener traditionel mad med moderne behov

Med fokus på spontanitet i hverdagen præsenterer den persiske Restaurant Rivas et samarbejde med BioCity, som skal give de studerende i Aarhus mulighed for at gå ud først på ugen uden økonomisk at skulle prioritere mellem en mad- og filmoplevelse.

AF: CHARLOTTE VAN DOORN BERNHARD // charbernhard@gmail.com

Allerede fra starten er jeg vild med Rivas' nye koncept med samarbejdspartneren BioCity, som har fået titlen 'HverdagsSpontanitet'. De ønsker at åbne op for, at man på SU-venlige priser kan forkæle sig selv med både god mad og en efterfølgende film. For kun 199 kroner per person rummer tilbuddet en velkomstdrink, stor buffet, popcorn og en biografbillet, så man mandag-onsdag kan tage venen, kæresten eller læsegruppen under armen og nyde en god oplevelse uden at slå budgettet i stykker.

Når jeg hører ordet 'persisk', tænker jeg i højere grad på tæpper og katte end på lækkert mad. De tanker får Rivas dog hurtigt ud af hovedet på mig, da jeg bliver mødt af meget velduftende mad, som jeg træder ind ad døren. Stemningen emmer af varme og hygge, og man fornemmer hurtigt, at restauranten sætter en ære i at bevare det kulturelle islæt, både i rummet såvel som i maden. Aftenens vært byder velkommen, og jeg starter aftenen med en cocktail. Herefter åbnes buffeten, som byder på mange forskellige for- og hovedretter.

Oplevelsen af maden var på flere måder rigtig positiv. For det første er der stor variation mellem retterne, så smagssansen får rig mulighed for at blive udfordret – maden kan overord-

net karakteriseres som mild, men med masser af løg, hvidløg og friske krydderurter. For det andet har de retter til både vegetaren og den kødglade, hvilke flere andre restauranter ikke formår at udbyde. Det var befriende at opleve, at Rivas ikke går på kompromis. De har ikke det traditionelle hjørne af buffeten med pommes frites eller andet amerikansk pjat, som ellers ofte medtages for ikke at skræmme børnefamilierne væk. De er i stedet tro mod den iranske madkultur, hvilket er en stor fornøjelse. Det er dog ærgerligt, at buffeten ikke giver mulighed for at smage på den søde del af det persiske køkken. Jeg kunne godt have ønsket mig, at et par af de mange forretter udgik for i stedet at gøre plads til en dessert eller to. Derudover skal man naturligvis være opmærksom på, at alle drikkevarer skal købes separat, hvilket vil skyde prisen en smule i vejret. Eksempelvis koster deres velmagende og traditionelle Shiraz-vin 349 kroner per flaske.

Min overordnede vurdering er dog, at Rivas skaber gode rammer for en stemningsfuld aften. Det er helt tydeligt at mærke, at både kokken og værtsskab-et har hjertet med i deres arbejde. Herfra lyder opfordringen: Grib muligheden og lad Restaurant Rivas og Biocity hjælpe dig med at få lidt spontanitet ind i hverdagen.

Hverdagsspontanitet

Velkomstdrink
Persisk buffet
Biografbillet
4,4 liters popcorn

5 // 6

Tilbuddet gælder
Mandag-onsdag

Pris
199 kroner

Beliggenhed
Restaurant Rivas
Fredensgade 22,
8000 Aarhus

Biocity Aarhus
Skt. Knuds Torv 15
8000 Aarhus

FRA IKKE EN KRONE TIL FJORTENTUSINDE

Det er gratis at være medlem af Akademikernes, mens du studerer. Melder du dig ind senest 12 måneder før, du er færdig, er du sikret dagpenge fra dag ét. Så undgår du karenperioden og går dermed ikke glip af 14.000 kr.

MELD DIG IND NU, OG FÅ RET TIL DAGPENGE EFTER STUDIET.
DET ER GRATIS, MENS DU LÆSER.

BEKLAGER, JEG IKKE VAR DER I SIDSTE MÅNED. JEG HAVDE ALT FOR TRAVLT MED AGURKETID OG SOMMERFERIE - OG SÅ HAR JEG OGSÅ HAFT TRAVLT MED NOGET ANDET.

JEG HAR KLIPPE-KLISTRET LIDT...

DEN DER SKATTEJAG VAR NÆSTEN BLEVET LUKKET, OG DET VILLE VÆRE SÅ TOMT UDEN, SYNTES JEG. SÅ JEG BESLUTTEDE MIG FOR AT PEPPE DEN LIDT OP MED ET LILLE BREV...

Nina 13

Kære POLITI

Jeg har set De Her

være til møde sammen

og de nævnte ordene

Helle a skat a Kinnock

Det er SUSPEKT.

KH Anonym

SÅ! NU BLIVER DET SPÆNDENDE AT SE, HVAD POLITIET SIGER!

JEG KAN NÆSTEN IKKE VENTE!!

NY FOTO-KONKURRENCE I KANDEN

Nu kan du blive den heldige vinder af 2 x morgenmad hos Globen Flakket!

Det eneste du skal gøre er:

1. Tag et billede der relatere sig til emnet studieliv
2. Upload det i gruppen "Kandestøberen: Månedens Foto" på Facebook
3. Følg løbende med i gruppen for at tjekke konkurrenter ud
4. Vent spændt på næste nummer af Kandestøberen
5. Råbe Yay! hvis lige præcis dit foto bringes i bladet, for så har du vundet konkurrencen!

Til den ivrige samler

Så blev det endelig oktober og de to næste sæt forskerkort er her klar til at blive tilføjet til samlingen. Denne gang er det team makroøkonomi mod team politisk teori, så tøv ikke med at udfordre din læsegruppe med disse fire nye fantastiske kort på hånden.

AF: FREDERIK LASSERRE // lasserrefrederik@gmail.com

Christian Bjørnskov – 25 HP

Makroøkonomi

Kontor nr.: 112

Publikationer: 181

Google-hits: 51.000

Special ability: CEPOS-CRAZE (4 HP):

Afviser på misantropisk og kynisk vis enhver form for humanistpladder og bløde værdier, som ikke kan opgøres i tal og økonomiske termer, sammen med det nulevende svar på Sauron fra Ringenes Herre – Jacob Mchangama. Ineffektivt.

Bonus info: Affilieret med CEPOS, stiftet af Nozick – et fællesskab, hvor rullekraven dyrkes som noget religiøst, ulandsbistanden er et bandeord og hver dag er "Happy Not A Father's Day". Lykken <3 <3 <3

Nina Smith – 30 HP

Makroøkonomi

Kontor nr.: 1a

Publikationer: 407

Google-hits: 121.000

Special ability: BRIDGE OVER TROUBLED WATER (6 HP):

1. runde: Skaber panik ved at jonglere med apokalyptisk algebra og kalde det "3. klasses matematik". 2. runde: fremstår igen jovial ved at tale om Weissbier – en bro over usikre farvande.

Bonus info: Nina Smith har, som den store bro-entusiast hun er, svaret på alle livets spørgsmål. Det er ikke 42 – nej, det er byg en bro! Kærestekvaler, likviditetsproblemer, stress, sundhed – byg en bro!!

Morten Brænder – 20 HP

Politisk Teori

Kontor nr.: 119

Publikationer: 29

Google-hits: 262.000

Specialability: BEACON IN THE DARK (5 HP): I en selvscenesættende seance (forelæsning), entrée Brænder salen igennem en skakt i gulvet omgivet af røg og til lyden af "The Imperial March", iført hvide shorts, sort blazer og kappe. Forkynder sin visdom fra elfenbenstårnets tinder ned til vi dødelige.

Bonus info: Sover eftersigende hængende ned fra loftet med åbne øjne og korslagte arme, samt de mest brutale krigsscener kørende som vuggeviser. Oprindeligt castet som Darth Vader, men droppede det grundet mangel på elfenbenstårne i Star Wars.

Kasper Lippert – 30 HP

Politisk Teori

Kontor nr.: 118

Publikationer: 140

Google-hits: 94.000

Special ability: LULLABIES TO PARALYZE (8 HP): Med visuelt beroligende og overfyldte slides dekoreret med hav og stjerner, luller Lippert lægterne i søvn med åndeløst lange sætninger udtalt i et monotont toneleje fra sit ståsted i hjørnet af salen – paralyserer derved modstanderen.

Bonus info: I kølvandet på en overflod af akademiske udmærkelser, tapetserer Lippert eftersigende sin residens med disse. Kommunikerer udover til forelæsninger - ligesom alle andre PT-professorer - på hvid støjs lydende sonar-frekvenser

Det afgående StatsRåd takker af

Året har budt på

- ❖ Flere læsegruppepladser i Ubåden
- ❖ Forbedret instruktorgang
- ❖ Læsestativer på den stor læsesal
- ❖ Åbnet op for debat omkring kandidatfagsfordelingen samt for andre vilkår vedrørende kandidatuddannelsen
- ❖ Forbedring af eksamensformen i Metode

StatsRådet vil også i det nye år arbejde på at påvirke de beslutninger, der vedrører de faglige og sociale forhold på statskundskab.

Vi er til for at varetage dine interesser på studiet, så har du spørgsmål eller forslag, er du som altid velkommen til at komme til et af vores møder eller til at kontakte StatsRådssekretæren.

StatsRådssekretæren har ~~træffetid~~ hver mandag kl. 12.15-14.00 på vores kontor i bygning 1332-022 og kan kontaktes på statsraad@ps.au.dk.

Start dagen med morgenmad i byen

Har du undervisningsfrie formiddage? Udnyt det ved at spise morgenmad på café med venner, veninder eller læsegruppen. Det koster ikke mere end en halvtreller.

AF: CHRISTINE SECHER // chsecher@hotmail.com

Mange studerende finder det irriterende, når al undervisningen ligger sidst på eftermiddagen, fordi koncentrationsniveauet begynder at falde, og trætheden kommer snigende. Set fra en anden vinkel giver disse undervisningsfrie formiddage faktisk muligheden for at have en mere alsidig hverdag, hvor man ikke nødvendigvis behøver at følge det klassiske hverdagsskema; læsesal om dagen, vennerne om aftenen.

De tidlige fritimer er på mange måder et oplagt tidspunkt at suppe lidt morgenmad i byen, så man kan få en særdeles hyggelig start på en ellers lang læsedag. Hvis du tænker "det lyder dyrt!", skal du ikke blive ked af det for tidligt. Flere caféer i Aarhus er nemlig begyndt at servere morgenmad i hverdagene til SU-venlige priser.

På Globen Flakket, som ligger ved åen, kan man alle hverdage få morgenmad for kun 35 kroner. Vi snakker ikke bare en bolle med pålæg, men en hel morgenbuffet, som byder på forskellige slags brød, chorizopølse, blødkogte æg, ost, marmelade, frugt, yoghurt, müsli og ikke mindst hjemmelavet nutella (rigtig lækkert!). Drikkevarer er dog ikke inkluderet i prisen, men man kan undvære kaffen og nøjes med vand, skal man kun af med få ekstra kroner. Globen Flakket åbner allerede klokken 8.30, hvilket betyder, at man kan nå at spise morgenmad med sin læsegruppe inden en eventuel forelæsning eller holdtime klokken 10.15.

Café Ziggy serverer også billig morgenmad fra mandag til fredag. Her koster det 39 kr. eksklusiv drikkevarer. Ziggy kan findes både på Trøjborg (Ziggy Original) og ved åen (Ziggy Sidewalk). Morgenbuffeten er mere eller mindre ens på de to caféer, bortset fra at Ziggy Sidewalk har et lidt større udvalg og en utrolig lækker hjemmelavet müsli. Morgenbuffeten på Ziggys består af græsk yoghurt, müsli, smilende æg, varm leverpostej med bacon, ost, marmelade, frugt, pålægschokolade og to forskellige slags brød. Ziggy serverer rigtig god varm kakao, men er man lidt presset økonomisk, kan man købe et stort glas postevand til en 10'er. Ziggy Sidewalk åbner på samme tid som Globen Flakket, hvorimod Ziggy Original først åbner klokken ni.

På Café Rhode's på Trøjborg kan man få morgenmad for 45 kroner (også lørdage og søndage). Rhode's er lidt dyrere end både Globen Flakket og Ziggy, men til gengæld byder caféens morgenbuffet på både nutella, ost, græsk yoghurt, müsli, røræg, pølser, bacon og ikke mindst det lækreste hjemmebagte gulerødsbrød. Derudover kan man, hvis man har lyst, bestille ekstra tilbehør, f.eks. amerikanske pandekager. Mums! Caféen åbner først klokken 10, så man har god tid til at løbe en tur inden sin morgenmadsaftale.

Herfra skal det blot lyde: Bon appetit!

Globen Flakket

Beliggenhed
Åboulevarden 18, 8000
Aarhus

Åbningstider
Alle hverdage fra kl. 09.00

Pris
35 kroner

Café Ziggy

Beliggenhed
Ziggy Original: Tordenskjoldsgade 96, 8200 Aarhus N
Ziggy Sidewalk: Åboulevarden 56-58, 8000 Aarhus C

Åbningstider
Original: Fra kl. 09.00
Sidewalk: Fra kl. 08.30

Pris
39 kroner

Café Rhode's

Beliggenhed
Tordenskjoldsgade 32, 8200
Aarhus N

Åbningstider
Alle dage fra kl. 10.00

Pris
45 kroner

Publikationer

- Andersen, L. B., Jacobsen, C. B., Kjeldsen, A. M., Kristensen, N., & Holm Pedersen, L. (2013). Offentligt ansatte arbejder også for samfundets skyld. I Jensen, C. (red.), *Politologisk årbog 2012-2013*. (s. 110-112). Hans Reitzel.
- Axelsen, D. V. (2013). Det var staten, der fik mig til det!. I Jensen, C. (red.), *Politologisk Årbog 2012-2013*. (1 udg.) (s. 121-124). Hans Reitzel.
- Beach, D. (2013). The Fiscal Compact, Euro-reforms, and the Challenge for the Opt-Outs. *Danish Foreign Policy Yearbook*, 2013, 113-133
- Binderkrantz, A. S., Halpin, D., & Chaqués Bonafont, L. (2013). Different media systems, different patterns of interest group access? Interest groups in the media in Denmark, the UK and Spain.
- Bizumic, B., Stubager, R., Mellon, S., Van der Linden, N., Iyer, R., & Jones, B. (2013). On the (In)Compatibility of Attitudes Toward Peace and War. *Political Psychology*, 34(5), 673-693doi: 10.1111/pops.12032
- Brænder, M., & Andersen, L. B. (2013). Does Deployment to War Affect Public Service Motivation?: A Panel Study of Soldiers Before and After Their Service in Afghanistan. *Public Administration Review*, 73(3), 466-477doi: 10.1111/puar.12046
- Bækgaard, M. (2013). Afhænger politikernes indflydelse af den administrative organisering? Anvendelsen af direktions- og forvaltningsmodeller i de danske kommuner. *Politica. Tidsskrift for politisk videnskab*, 45(2), 159-177
- Bækgaard, M. (2013). Partiernes fordeling af udvalgsposter. I Elklit, J., & Kjær, U. (red.), *KV09: Analyser af kommunalvalget 2009. Kapitel 15*.(s. 283-301). Syddansk Universitetsforlag. (University of Southern Denmark Studies in History and Social Sciences, Vol. 454).
- Christensen, J. G., & Elklit, J. (red.) (2013). *Det demokratiske system*. (3 udg.) København: Hans Reitzel. (Statskundskab, Vol. 3).
- Christensen, J. G., & Elklit, J. (2013). Fra vælgerrepræsentation til politik. I Grønnegård Christensen, J., & Elklit, J. (red.), *Det demokratiske system. Kapitel 1*.(s. 11-28). København: Hans Reitzel. (Statskundskab, Vol. 3).
- Christensen, J. G. (2013). *Det administrative system*. I Christensen, J. G., & Elklit, J. (red.), *Det demokratiske system*. (3 udg. Kapitel 5.(s. 130-170). København: Hans Reitzel. (Statskundskab, Vol. 3).
- Christensen, J. G., & Ibsen, M. (2013). Velfærdskunder. Nu bestemmer borgeren selv. *Politiken*
- Elklit, J. (2013). Valgsystemerne. I Grønnegård Christensen, J., & Elklit, J. (red.), *Det demokratiske system*. (3 udg.) Kapitel 2.(s. 29-62). København: Hans Reitzel. (Statskundskab, Vol. 3).
- Elklit, J., & Kjær, U. (2013). Alliancer. Kommunalvalg kan være blodige. *Politiken*
- Elklit, J. (2013). Transnational Political Rights and Electoral Systems Design. Paper presented at Transnational Political Rights and Electoral Systems Design, St. Gallen, Schweiz.
- Gerring, J., & Skaaning, S-E. (2013). A Concept-driven Approach to Measurement: The Lexical Scale. Paper presented at APSA annual meeting, Chicago, USA.
- Hansen, M. B., & Jakobsen, M. L. (2013). Offentlig sektor-innovation: Hvad er det? Og hvad er værd at vide om det?. *Politica. Tidsskrift for politisk videnskab*, 45(3), 243-249
- Hansen, M. B., & Jakobsen, M. L. (2013). Den offentlige sektor kan godt være innovativ. I Jensen, C. (red.), *Politologisk årbog 2012-2013*. (s. 95-97). Hans Reitzel.
- Jakobsen, M. L. (2013). Bureaucrati: ven eller fjende af (offentlig sektor) innovation?. *Politica. Tidsskrift for politisk videnskab*, 45(3), 250-266
- Jensen, C., & Thomsen, J. P. F. (2013). Can Party Competition Amplify Mass Ideological Polarization over Public Policy? The Case of Ethnic Exclusionism in Denmark and Sweden. *Party Politics*, 19(5), 821-840doi: 10.1177/1354068811407605
- Jensen, C. (red.) (2013). *Politologisk Årbog*. Hans Reitzel.
- Lassen, D. D., & Serritzlew, S. (2013). Demokratiet er skrøbeligt - men trives i det lokale. I Jensen, C. (red.), *Politologisk årbog 2012-2013*. (s. 63-65). København: Hans Reitzel.
- Martins, B. O. (2013). "Disclosed: EU Vulnerability. Taking US Mass Surveillance Seriously after the Snowden Affair". Portuguese Institute of International Relations and Security. (IPRIS Viewpoints; Nr. 132).
- Møller, J., Skaaning, S-E., & Tolstrup, J. (2013). International Influences and Democratic Regression in the Interwar Years. Paper presented at APSA annual meeting, Chicago, USA.
- Nielsen, P. A. (2013). Organizational Adaptation in a Performance Regime. Paper presented at Public Management Research Conference 2013, Madison, WI, USA.
- Pedersen, R. B. (2013). Denmark and the Council of Ministers. I Miles, L., & Wivel, A. (red.), *Denmark in the European Union*. (s. 95-108). Routledge. (Europe and the Nation State).
- Pedersen, R. B. (2013). Revanchisme og aktivisme i dansk udenrigspolitik. *Politica. Tidsskrift for politisk videnskab*, 45(3), 344-361
- Pedersen, R. B. (2013). Nuvel, Hr. Europaminister. *Magasinet Europa*
- Petersen, N. (2013). The Politics of US Military Research in Greenland in the Early Cold War. *Centaurus*, 55(3), 294-318doi:

10.1111/1600-0498.12023

- Staniok, C. D., & Jacobsen, C. B. (2013). Sharing The Fire: The igniting role of transformational leadership on the relationship between public managers' and employees' organizational commitment.. Paper presented at 11th PMRA Conference, Madison, WI, USA.
- Stubager, R., & Slothuus, R. (2013). What are the Sources of Political Parties' Issue Ownership? Testing Four Explanations at the Individual Level. *Political Behavior*, 35(3), 567-588doi: 10.1007/s11109-012-9204-2
- Sørensen, G. (2013). Liberal verdensorden i krise. I Jensen, C. (red.), *Politologisk Årbog 2012-2013*. (s. 8-10). Hans Reitzel.
- Thomsen, S. R., & Sloth, C. E. (2013). Valgsystem, personlige stemmer og partivalg. I Elklit, J., & Kjær, U. (red.), *KV09: Analyser af kommunalvalget 2009. Kapitel 11*. (s. 199-225). Syddansk Universitetsforlag. (University of Southern Denmark Studies in History and Social Sciences, Vol. 454).
- Thomsen, S. R. (2013). En anderledes prognose for kommunalvalg. I Jensen, C. (red.), *Politologisk Årbog 2012-2013*. (s. 60-62). Hans Reitzel.
- Valbjørn, M. (2013). De arabiske revolter - kontinuitet og forandring i samfund og videnskab. I Jensen, C. (red.), *Politologisk Årbog 2012-13*. (s. 19-23). Hans Reitzel.
- Østergaard, C. S. (2013). Kinesisk sikkerhedspolitik i forhold til Danmark: stabilitet og friktioner. I Heurlin, B. (red.), *Kinas Sikkerhedspolitik. Kapitel 10*. (s. 211-227). København: Djøf / Jurist- og Økonomforbundet. (Studier i global politik og sikkerhed, Vol. 6).

Specialer

- Alstrup, Mikkel, Styring kræver en engageret kaptajn om bord.
- Andersen, David Delfs Erbo Andersen, Stateness and Democratic Survival.
- Damgaard, Thomas, Har den nationale interesse begravet R2P i Damaskus?
- Dalsgaard, Emil Skøtt (i samarbejde med Stinne Tørnøe Frederiksen), Is bad always stronger than good?
- Frederiksen, Stinne Tørnøe (i samarbejde med Emil Skøtt Dalsgaard), Is bad always stronger than good?
- Gyldenhof, Christine, Kontrol er godt, tillid er bedre? En undersøgelse af fagprofessionelles motivation på det specialiserede socialområde.
- Hansen, Søren, Kritik af den demokratiske fornuft.
- Jensen, Ulrich Thy, Når hensynet til den enkelte og samfundet kolliderer. Trade-offs mellem public service motivation og bruger orientering blandt individuelle producenter af offentlige ydelser.
- Johansen, Lica Nyerup, Praktiserende lægers motivation.
- Kinch-Jensen, Benjamin, Nej tak til velfærdsnedskæringer! Et eksperimentelt kvantitativt studie af hvad der former individers holdninger til forskellige velfærdsnedskæringer.
- Madsen, Erik Lolk Lohmann, En fejlslagen stat med succes?
- Overgaard, Therese Arent, Uventet støtte. En eksperimentel undersøgelse af betydningen af organisationers støtte for partiers evne til at påvirke borgernes holdninger.
- Rasbech, Lykke, Udvikling i dansk folkeskolepolitik – et paradigmeskifte hvor policy determinerer politics?
- Rasmussen, Anne, Rigsfællesskabet som institution.

Personalia

Henrik Bech Seeberg er ansat som videnskabelig assistent for perioden 23. august 2013 – 22. august 2014.

Kathryn Thulin er ansat som academic employee fra 1. september 2013 med et ugentligt timetal på 32.

Kandidat
Foreningen

Institut for Statskundskab

KURSUSPROGRAM - EFTERÅR 2013

25. og 26. September

INTRODUKTION TIL STATA

Tidspunkt: 16.00 - 20.00, lokale: edb lokalet i 1341-315

Underviser: Frederik , Metodeinstruktor. Pris 100,-

7. Oktober

KLASSISKE OG NYE KOMPARATIVE METODER

Tidspunkt: Kl. 16 - 20, lokale 1328-026

Underviser: Allan Toft, Epinion. Pris 50 kr,-

29. Oktober

GRUNDLÆGGENDE EXCEL I SAMARBEJDE MED DJØF

Tidspunkt: Kl. 16-19, lokale 1328-028.

Gratis for medlemmer af kandidatforeningen.

31. oktober

SPRED DIT BUDSKAB – JOURNALISTISK FORMIDLING AF AKADEMISK STOF

Tidspunkt: Kl. 16-19, lokale 1325-140

Underviser: Gunver Lystbæk Verstergård, ph.d. studerende i videnskabsjournalistik. Pris 50 ,-

5. og 6. november

LOGISTISK REGRESSION I STATA

Tidspunkt: Kl. 16-18 begge dage, lokale: edb lokalet i 1341-315.

Pris: 100 kr. (inkl. undervisningsmaterialer).

Underviser: Kim Sønderkov, Lektor ved IFSK.

11. November

UDVIDET EXCEL I SAMARBEJDE MED DJØF

Tidspunkt: Kl. 16-19, lokale 1325-026.

Gratis for medlemmer af Kandidatforeningen.

Tilmelding til kurserne sker via Kandidatforeningens facebookside under de enkelte begivenheder.